

ผลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพฯ ๑๐๑

ปริญญาโท

ของ

มณฑล ไพจิตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2521

69062

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติโคพิจารณาปัญญานีพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็น
สมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโค

..... ประธาน
..... กรรมการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับพระราชทานเงินทุนช่วยเหลือการวิจัยจาก "ทุนภูมิพล"
ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไคทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทาน
ทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อพระราชทานแก่นิสิตในการ
ทำวิจัยทางการศึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของล้นเกล้าล้นกระหม่อม
อย่างหาที่สุดมิได้

บุญชู ไพจิตร

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และอาจารย์ทองหล่อ วิภาวรินทร์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือด้านการสร้างเครื่องมือในการทดลอง และขอขอบพระคุณอาจารย์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทุก ๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือจาก อาจารย์เยาวเรศ อเนกเวียง ซึ่งทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอน ในการทดลองครั้งนี้, คณะจารย์โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย โรงเรียนสุนารีวิทยา โรงเรียนวัดสระแก้ว และโรงเรียนเมืองนครราชสีมา ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ในการทดสอบเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบใจนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์นิเวศน์ ชรรณรักษ์ ที่ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

บุญชู ไพจิตร

สารบัญ

บท	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมุติฐานในการวิจัย	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	12
กลุ่มตัวอย่าง	12
การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง	12
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	13
ระยะเวลาในการสอน	13
เครื่องมือในการทดลอง	13
การดำเนินการทดลอง	17
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	19
สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	19
การวิเคราะห์ข้อมูล	20
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง	20

การทดสอบความเป็นอิสระของค่าสังเกต	21
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	25
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	25
กลุ่มตัวอย่าง	25
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
วิธีดำเนินการทดลอง	26
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
อภิปรายผล	27
ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม	30
ภาคผนวก	34

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยวิชาหลักภาษาไทยระหว่าง กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง	12
2	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแบบทดสอบ	14
3	ค่าความยากเฉลี่ย ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ	16
4	ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง	20
5	ทดสอบความเป็นโค้งปกติ (Test of Goodness of Fit) ของการแจกแจงของคะแนนกลุ่มควบคุม	22
6	ทดสอบความเป็นโค้งปกติ (Test of Goodness of Fit) ของการแจกแจงของคะแนนกลุ่มทดลอง	23
7	ระดับความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "แบบสร้างของประโยค" ฉบับที่ 1	37
8	ระดับความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "แบบสร้างของประโยค" ฉบับที่ 2	38
9	ระดับความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "แบบสร้างของวลี" ฉบับที่ 1	39
10	ระดับความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "แบบสร้างของวลี" ฉบับที่ 2	40

- 11 ระดับความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ)
ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "หลักการอ่าน" 41
- 12 ระดับความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ)
ของแบบทดสอบรวม 42

บัญชีภาพ

ภาพ

หน้า

- 1 เสนภาพแสดงการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาหลักภาษาไทย จากแบบทดสอบรวม
ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (Summative Test)

29

คำนำ

พฤติกรรมหรือการแสดงออกของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ที่แต่ละคนได้รับ การเรียนรู้จึงเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินชีวิตของบุคคล สิ่งที่บุคคลจะเรียนรู้ได้นั้นมาจากสิ่งแวดล้อมทั้งมวล ซึ่งรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียนจัดให้ กับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ของตัวเด็กที่นอกเหนือจากที่โรงเรียนจัดให้

จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาในโรงเรียน หรือสถาบันต่าง ๆ เพื่อที่จะให้โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเป็นผลที่ได้จากการเรียนรู้ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรต้องการ การเรียนรู้จึงมีบทบาทสำคัญ แต่การจัดการเรียนการสอนอาจไม่สามารถทำให้โรงเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ถ้าใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสม การค้นคว้าหาเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ดำเนินการตามเป้าหมายที่ต้องการได้จึงเป็นสิ่งสำคัญ

แครร์รอล (Carroll, 1963 : 723-33) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้มี 5 ประการ คือความถนัดของนักเรียน ความสามารถที่จะรับรู้และเข้าใจการสอน ความพากเพียรของนักเรียน ระยะเวลาที่โรงเรียนจัดให้ในการศึกษา และประสิทธิภาพของการสอน องค์ประกอบที่ครูสามารถควบคุมได้โดยตรง คือระยะเวลาที่จัดให้สำหรับการเรียนรู้ และประสิทธิภาพของการสอน บลูม (Bloom, 1971 : 45-46) มีความคิดว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงจะเป็นตัวทำให้การกระจายของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเบี่ยงไปทางขวามือ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถสัมฤทธิ์ผลในเนื้อหาวิชานั้น อันเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษา ใหญ่เรียนส่วนใหญ่มี "การรบนรู้" (Mastered) ได้

การสอนที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการจัดทำแผนการเรียนการสอนให้เป็นระบบ จนสามารถมั่นใจได้ว่า ผลผลิตที่เราผลิตออกไป คือผู้เรียนมีคุณสมบัติและคุณภาพตรงตามความคาดหวังที่ตั้งไว้ หากผู้เรียนยังมีคุณภาพไม่ตรงกับที่ระบุไว้ก็สามารถตรวจสอบได้ว่า บทพร่องที่ส่วนไหนของระบบ แล้วทำการแก้ไขให้โดยผลตามที่ต้องการ (สุวัฒน์ นิยมคา, 2520 : 22)

กาเบ และบลูม (Gagne (1965) and Bloom (1956) อ้างจาก Bloom, 1971 : 53-54) พบว่าการสอนโดยแยกเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย จะช่วยในการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้น เพราะหลังจากจบบทเรียนแต่ละหน่วยแล้วจะมีการทดสอบย่อย (Formative Test) ผลการสอบจะเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะบอกให้ทราบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ หรือสามารถผ่านหน่วยเรียนขั้นต้นพร้อมที่จะเรียนในหน่วยต่อไปได้หรือยัง อันเป็นวิธีการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ แอราเซียน (Kibler, 1971 : 26) ที่ว่า การทดสอบแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่นักเรียนทันที จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ลิสเทน และโอลเซน (Listen & Ohlsen, 1965 อ้างจาก Kirkland, 1971 : 309) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลจากการทดสอบ แล้วให้ข้อสรุปไว้ว่า ผลจากการทดสอบจะทำให้บุคคลมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, สถิติปัญหา และความสนใจเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การ์ริสัน (Garrison, 1964 : 363) ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า การทดสอบย่อย ๆ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จึงมีแนวโน้มทำให้มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่า การทดสอบจะช่วยให้การเรียนรู้สูงขึ้น

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า การทดสอบย่อยเป็นวิธีที่จะนำไปสู่การประเมินผลย่อย ซึ่งเป็นประโยชน์มากทั้งครูและนักเรียน เพราะจะสะท้อนให้เห็นจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง เพื่อการแก้ไขให้ถูกต้องและเหมาะสม

การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน จัดสอนโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นวิชาต่าง ๆ เช่น สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศิลปศึกษา พลศึกษา ภาษา เป็นต้น ในบรรดาวิชาต่าง ๆ ภาษาเป็นวิชาที่จำเป็นมากวิชาหนึ่ง ดังพระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ที่ว่า "เมื่อมาคำนึงถึงวิธีที่จะนำเอาวิชาความรู้ไปใช้ประโยชน์ จะต้องอาศัยสิ่งใดบ้าง แล้วก็เห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง คือภาษา การใดมาซึ่งวิชาความรู้ก็ต้องอาศัยภาษา การนำวิชาความรู้ไปใช้ก็ต้องอาศัยภาษาอีก" (ชุมนุมภาษาไทย, คณะอักษรศาสตร์, 2505 : 21 แรกกิน (Rankin, 1929 อ้างจาก ประเทือง คล้ายสุบรรณ, 2513 : 1) ศึกษาพบว่า นับตั้งแต่ต้นจนจนเราจน คนเราใช้เวลาติดต่อสื่อสารกับประมาณ 70 % แสดงให้เห็นว่า การติดต่อสื่อสารกันด้วยภาษาเป็นสิ่งจำเป็นมากในชีวิตประจำวันของคนเรา

เป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตของคนทั่วไป เด็กที่มีพัฒนาการทางภาษาดี จะมีพัฒนาการทางคันสัมผัสดีไปด้วย (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2502 : 2) นอกจากนั้นภาษายังมีส่วนสำคัญต่อการเรียนวิชาอื่นอีกด้วย (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธา, 2505 : 10) ดังนั้นปัญหาในการสื่อสารการเรียนรู้และสังคมส่วนหนึ่งจึงเป็นผลเนื่องจากความบกพร่องในการใช้ภาษา เนื่องจากผู้ใช้ขาดความรู้ ความชำนาญเรื่องนี้ แอนดริส (Andreas, 1960 : 339) ชี้ให้เห็นว่า การใช้ภาษาได้ดั่งนั้น ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยกล่าวว่า "การใช้ภาษาเป็นเรื่องของการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยทั้งวุฒิภาวะและประสบการณ์" หลักสูตรในโรงเรียนกำหนดให้นักเรียนศึกษาภาษาไทย ทั้งการฟัง การอ่าน การเขียน ในวิชาหลักภาษา การใช้ภาษา และวรรณคดี เพื่อให้เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดี แต่จากรายงานการค้นคว้าของกรมสามัญศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการเรียนช้าช้าของนักเรียน เมื่อปี 2504 พบว่า "มีสาเหตุมาจากการขาดเรียนบ่อย เจ็บป่วย ปัญญาทึบ เพราะมีปัญหาทางอารมณ์และสังคม และเพราะมีความรู้ภาษาไทยยังไม่พอ" ปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ในระดับประถมศึกษาทุกชั้น (กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา, 2504 : 59-62) นอกจากนั้นผลการศึกษาของ ประเทือง (ประเทือง คล้ายสุบรรณ, 2513 : 55-58) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ในวิชาหลักภาษา การใช้ภาษา และวรรณคดี อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่หลักภาษา นักเรียนตอบผิดมากที่สุด คือประมาณ 50 % ของข้อสอบทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยในโรงเรียน ยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ควรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำการทดสอบย่อยไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อที่ว่า การทดสอบย่อยจะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้นหรือไม่

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่มีการทดสอบย่อย กับไม่มีการทดสอบย่อยว่า แตกต่างกันหรือไม่
2. เพื่อศึกษาว่า การทดสอบย่อยจะมีผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางหนึ่งในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย และส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิธีการที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนเพื่อรอบรู้ (Learning for Mastery) ต่อไป

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทย ของนักเรียนที่มีการเรียนการสอนโดยการทดสอบย่อยสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีการเรียนการสอนโดยไม่มีการทดสอบย่อย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนหลังจากการเรียนการสอนโดยไม่มีการทดสอบย่อย มีการแจกแจงของคะแนนเปลี่ยนไปในลักษณะเบ้ทางลบ (Negatively Skewed)

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จำนวน 82 คน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การทดสอบย่อย (Formative Test) หมายถึง การสอบที่ใช้แบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยชุดคำถามไปเราให้ผู้สอบได้ตอบสนอง ภายหลังจากที่ได้เรียนจบบทเรียนหน่วยย่อย ๆ แล้ว

2. การทดสอบรวม (Summative Test) หมายถึงการสอบที่ใช้แบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยชุดคำถามไปเราให้ผู้สอบได้ตอบสนอง ภายหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนจบบทเรียนทั้ง 3 บท ตามที่กำหนดให้แล้ว

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบรวมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอบภายหลังจากเรียนครบเนื้อหาที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้

4. วิชาหลักภาษาไทย หมายถึงวิชาหลักภาษาไทยตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2503

5. ลักษณะเบี่ยงลบ (Negatively Skewed) หมายถึงลักษณะของโค้งการแจกแจงที่ไม่อยู่ในรูปสมมาตร ลักษณะของโค้งเบ้ไปทางคะแนนมาก ซึ่งแสดงว่าคนส่วนใหญ่ได้คะแนนสูง

6. นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2520

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) มีผู้ทำการวิจัยหลายท่าน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ดังนี้

แครร์รอล และสเปียร์เรตต์ (Carroll and Spearett อ้างจาก Block, 1971 : 108) ศึกษาแบบการเรียนรู (Model of School Learning) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับ 6 จำนวน 208 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับสติปัญญา แล้วสุ่มจากแต่ละกลุ่มเข้าการทดลอง 2 แบบ กลุ่มตัวอย่างในการทดลองแต่ละแบบต้องเรียนจนกว่าจะเข้าใจแบบเรียนด้วยตนเอง แบบเรียน A เป็นแบบที่มีการอธิบายกฎเกณฑ์ มีการทดสอบก่อนที่จะเรียนบทเรียนต่อไป พร้อมทั้งอธิบายข้อผิดพลาด แบบเรียน B เป็นแบบที่ประกอบไปด้วยเนื้อหาหนัก จัดลำดับการเรียนไม่เป็นระเบียบ คำอธิบายข้อผิดพลาดที่ไม่เพียงพอ ผลจากการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากแบบเรียน A จะใช้เวลาในการเรียนน้อยกว่ากลุ่มที่เรียนจากแบบเรียน B เวลาที่ใช้ในการเรียนมีความสัมพันธ์กับสติปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพต่ำ จะมีผลต่อพวกสติปัญญาสูงพอ ๆ กับพวกสติปัญญาต่ำ
2. มีความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาและคุณภาพของการสอน กลุ่มตัวอย่างที่มีสติปัญญาสูงและคำที่เรียนแบบเรียน A จะมีความอดทนในการทำงานมาก ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนแบบเรียน B นั้น ทั้งพวกที่มีสติปัญญาสูงและต่ำ มีความอดทนน้อยลง
3. การสอนที่มีประสิทธิภาพต่ำ ถ้าให้เวลาในการเรียนไม่เพียงพอ หรือจำกัดเวลา จะทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลง

ไฮเมล (Hymel, 1974 : 6979 - A) เป็นผู้หนึ่งที่มีความสนใจที่จะนำแบบการเรียนรูของแครร์รอล มาเป็นพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนโดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนวิชาพีชคณิต แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับสติปัญญา แล้วสุ่มจากแต่ละกลุ่มเข้าวิธีการทดลอง 2 แบบ คือกลุ่มทดลอง (Mastery Group) เป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพสูง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนที่มีประสิทธิภาพต่ำ ผลการศึกษาพบว่า

1. ช่วงเวลาที่ไ้พากเพียร (Perseverance) ในการทำงาน ความอดทน ความสามารถเข้าใจวิธีสอนและคุณภาพการสอน มีผลต่อระดับคุณภาพการเรียนรู้ (Degree of Learning) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. ความสามารถเข้าใจวิธีสอน คุณภาพการสอนมีปฏิสัมพันธ์กับปริมาณการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของความพากเพียรในการทำงานและความสามารถเข้าใจวิธีการสอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

แนวความคิดของแควร์รอล และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการทำให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อบรรลุถึงกลามาแล้ว ทำให้นักการศึกษาและนักจิตวิทยาพยายามศึกษาทดลอง เพื่อจะนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการวางพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คุณภาพการสอนนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการทำให้เกิดการเรียนรู้ เคริชส์ (Kersh, 1970 อ้างจาก Block, 1971 : 121) ทำการศึกษาแบบการเรียนรู้ของแควร์รอล ซึ่งค่าคววิธีดั่งกล่าว จะทำให้สัดส่วนของนักเรียนที่เรียนรอบรู้เพิ่มขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนระดับ 5 ที่เรียนวิชาเลขคณิต การเรียนการสอนถูกแบ่งเป็นหน่วยย่อย ๆ มีการทดสอบย่อย เพื่อวินิจฉัยขอบการแล้วทำการสอนใหม่ จากนั้นทำการทดสอบซ้ำ ผลปรากฏว่า สัดส่วนของนักเรียนในกลุ่มที่ใช้วิธีการเรียนเพื่อบรรลุ เมื่อเทียบสัดส่วนของกลุ่มควบคุมจะเพิ่มขึ้นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของแนนซ์ (Nance, 1974 : 5956 - A) ที่ทดลองศึกษาในวิชาแคลคูลัส พบว่า การเรียนโดยวิธีเรียนเพื่อบรรลุ จะช่วยให้นักเรียนส่วนใหญ่ เรียนได้จนถึงเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ที่มหาวิทยาลัยชิคาโก บลูมและคณะ (Bloom, 1971 : 52) ได้ทำการทดลองโดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้เรียนทุกคนควรจะได้ผ่านไว้ โดยใช้วิธีการเรียนการสอนในชั้นตามปกติ แล้วมีการทดสอบเพื่อวินิจฉัยขอบการ ด้วยวิธีการนี้นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถเรียนรู้จนได้มาตรฐานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในภาคเรียน

คววิธีการศึกษาด้วยกัน คิมและคณะ (Kim et al อ้างจาก Bloom, 1971 : 123) ได้ศึกษาผลการเรียนการสอนเพื่อบรรลุตามแบบของบลูม โดยทำการทดลองที่ประเทศเกาหลี กับนักเรียนระดับ 7 แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลอง (Mastery Group) และกลุ่มควบคุม (Non Mastery Group) เปรียบเทียบกันโดยระดับสติปัญญา และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

คณิตศาสตร์ การเรียนการสอนแบ่งเป็นหน่วยย่อยใช้วิธีสอนเหมือนกัน แต่กลุ่มทดลองจะมีการทดสอบย่อยเมื่อเรียนจบหน่วยย่อย และสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่โคะแนนไม่ถึง 80 % ผลปรากฏว่า ในการสอบรวมกลุ่มทดลองถึง 74 % เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมเพียง 40 % สามารถเรียนรู้โคะเกิน 80 % พวกสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในกลุ่มทดลองประมาณ 50 % กลุ่มควบคุมประมาณ 8 % มีผลสัมฤทธิ์ถึงเกณฑ์ พวกสติปัญญาสูงกว่าเกณฑ์ปกติในกลุ่มทดลองจำนวน 95 % กลุ่มควบคุม 64 % สามารถเรียนรู้ถึงเกณฑ์ นั่นคือวิธีการเรียนเพื่อรอบรู้ จะช่วยให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพขึ้น เพราะการทดสอบย่อยจะให้ผลย้อนกลับ ซึ่งจะช่วยให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้

ทอมป์สัน (Thompson, 1941 อ้างจาก Block, 1971 : 138) เป็นผู้หนึ่งที่ศึกษาบทบาทของการทดสอบเพื่อวินิจฉัยและการสอนซ่อมเสริม พบว่าการเรียนการสอนที่มีการทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องแล้ว จัดสอนซ่อมเสริมจะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาเลขคณิตเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

แพนลาสกี (Panlasiqui อ้างจาก Lindquist, 1951 : 42) ทำการทดลองเกี่ยวกับผลของการทดสอบที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้นักเรียนระดับ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีจับคู่ กลุ่มทดลองทำการทดสอบครั้งละ 15 นาที ทุก ๆ สัปดาห์ พร้อมทั้งแสดงผลความก้าวหน้าและอภิปรายผลการสอบทุกครั้ง กลุ่มควบคุมทำการสอบอย่างเดียวผลการทดลองพบว่า ช่วงระยะเวลา 20 สัปดาห์ที่ทำการทดลองอยู่ กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางเลขคณิตสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมโย ฮันท์ และเทรมเมล (Mayo, Hunt and Tremmel, 1968, อ้างจาก Block, 1971 : 126) ใช้วิธีการเรียนเพื่อรอบรู้ในการประเมินผลการเรียนวิชาสถิติ มีการเรียนการสอนโดยให้การบ้าน และทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ นักศึกษาทราบว่าเกรดครั้งสุดท้ายจะถูกตัดสินโดยการทำงานของตนเองไม่เกี่ยวกับกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาในกลุ่มที่ใช้วิธีการเรียนเพื่อรอบรู้จะได้เกรด A ต่างจากกลุ่มที่เรียนตามวิธีการเรียนธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการสอบถามความคิดเห็น พบว่านักศึกษามีความเห็นว่าการให้ผลย้อนกลับโดยวิธีการทดสอบย่อย จะเป็นพื้นฐานช่วยการเรียนทั้งที่เป็นรายบุคคลและกลุ่ม

เทอร์นี่, คีย์ และรอสส์และเฮนรี (Turney (1931), Keys (1934), Ross and Henry (1939) อ้างจาก Kirkland, 1971 : 312) ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา พบว่า เมื่อทำการทดสอบทุกสัปดาห์โดยมีการอภิปรายผลและข้อผิดพลาดแล้ว นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการทดสอบบ่อย ๆ จะช่วยทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้ ลอร์รี่ (Lowry, 1974 : 121 - 124) ใช้การทดสอบบ่อยในการสอนวิชาเคมีทั่วไป ผลที่ได้จากการศึกษา คือกลุ่มที่มีการทดสอบบ่อยในขณะที่เรียน มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการทดสอบบ่อย

จากผลงานการวิจัยที่เสนอมานี้แล้วพอสรุปได้ว่า ผลของการทดสอบบ่อยทำให้นักเรียนมีการเรียนรู่มากขึ้น เพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากการทำข้อสอบ และการทดสอบทำให้นักเรียนเกิดการค้นคว้าในการเรียน ให้ความสนใจในวิชานั้น ๆ มากขึ้น (Lindquist, 1951 : 39) นอกจากนี้แล้วได้มีผู้สนใจศึกษาผลของความถี่ในการทดสอบบ่อยที่มีต่อการเรียนรู้ดังนี้

เบนเดอร์ และเดวิส (Bender and Davis, 1949 : 58 - 65) ได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความถี่ของการทดสอบที่เหมาะสมกับการตัดสินใจ - ตก ของนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1040 คน พบว่า 53 % ของนักเรียนทั้งหมดแสดงความเห็นว่า ควรมีการสอบอาทิตย์ละครั้ง 23 % ของทั้งหมดเห็นว่า ควรมีการสอบทุกวัน 20 % ของทั้งหมดเห็นว่า ควรมีการสอบเดือนละครั้ง และมี 4 % เห็นว่าควรมีการสอบเฉพาะกลางเทอมและปลายเทอม ดังนั้นจะเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรมีการทดสอบบ่อยเพื่อทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนดีขึ้น

ทาวน์เซนด์ (Townsend, 1972 : 2826 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความถี่ในการทดสอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรขาคณิตและแคลคูลัส โดยแบ่งความถี่ของการทดสอบเป็น 4 ระดับ คือ

- ทดสอบทุกวัน
- ทดสอบทุกสัปดาห์
- ทดสอบกลางเทอม 3 ครั้ง
- ทดสอบกลางเทอม 1 ครั้ง

ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่มีการทดสอบทุกวัน จะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่มีการทดสอบกลางเทอมเพียงครั้งเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้อย 2 ระดับไม่พบความแตกต่าง ฉะนั้นจะเห็นว่าการทดสอบบ่อย ๆ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

งานวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบย่อยเท่าที่พบในประเทศไทย ไคแก งานวิจัยของ สำเริง บุญเรืองรัตน์ (สำเริง บุญเรืองรัตน์, 2512 : 52) ศึกษาอิทธิพลของการทดสอบที่มีต่อการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 180 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยถือเกณฑ์จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในระหว่างการสอน มีการทดสอบย่อย 3 ครั้ง

กลุ่มที่หนึ่ง หลังการทดสอบ มีการเฉลยข้อสอบโดยอธิบายคำตอบทุก - ผิด

กลุ่มที่สอง มีการทดสอบแต่ไม่เฉลยคำตอบให้ทราบ

กลุ่มที่สาม ไม่มีการทดสอบย่อย

ผลการทดลองพบว่า การเฉลยข้อสอบทันทีหลังการทดสอบย่อย จะทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น

ในปี พ.ศ. 2517 สิริพร ชินวงศ์ (สิริพร ชินวงศ์, 2517 : 25) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการสอบและผลสัมฤทธิ์ของวิชา ชีววิทยาในภาคความรู้, ความเข้าใจ, การนำไปใช้, และความรู-ความเข้าใจรวมกับการนำไปใช้ กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง มีการทดสอบย่อย 3 ครั้ง และเฉลยคำตอบทุกครั้ง กลุ่มควบคุมไม่มีการทดสอบย่อย ผลการสอบรวม (Summative Test) พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในปีการศึกษา 2520 ระมัต โขชัย (ระมัต โขชัย, 2520) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าของการทดสอบย่อย ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความวิตกกังวลของนักศึกษาวิชาเอก วิทยาศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่มีต่อการเรียนวิชาเคมี ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การทดสอบย่อยทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการทดสอบย่อยอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการศึกษากลับมาแล้ว จะเห็นได้ว่าวิธีการเรียนเพื่อรอบรู้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าพวกที่เรียนแบบปกติ การทดสอบย่อยเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง

ที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนการสอนโดยมีการแยกเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย ๆ แล้วทำการทดสอบเพื่อวินิจฉัยขอบเขตพร่อง แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขขอบเขตพร่องดังกล่าว จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จัดกระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2520 ซึ่งได้เลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนห้องเรียนโดยวิธีการสุ่มเด็กหรือห้อง จำนวน 2 ห้องเรียนจากจำนวน 15 ห้องเรียน

การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานั้น ผู้ทดลองได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนผลการสอบวิชาหลักภาษาไทย จากแบบทดสอบมาตรฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถในวิชาหลักภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน โดยวิธีการทดสอบแบบ t-test

ตาราง 1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยวิชาหลักภาษาไทยระหว่าง
กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มควบคุม	41	25.84	31.49798	0.11665
กลุ่มทดลอง	41	25.66	51.39299	

ผลจากการวิเคราะห์ในตาราง 1 ปรากฏว่า $t = 0.11665$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเรียนวิชาหลักภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาทางวิชาหลักภาษาไทย หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2503 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีหัวข้อเรื่องดังนี้

1. แบบสร้างของประโยค
2. แบบสร้างของวลี
3. หลักการอ่าน

ระยะเวลาในการสอน

ระยะเวลาที่ใช้ในการสอน เนื้อหาดังกล่าวนั้น ใช้เวลาทำการสอนกลุ่มละ 10 คาบ คาบละ 50 นาที โดยผู้ทำการสอนคนเดียวกัน สอนด้วยวิธีการสอนแบบเดียวกัน

เครื่องมือในการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ 2 ชนิดคือ

1. แบบทดสอบย่อย 6 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบแต่ละฉบับ ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละหน่วยเรียนย่อย แบ่งตามเนื้อหาดังนี้

1.1 เรื่องแบบสร้างของประโยค แบ่งเป็น

- 1.11 แบบทดสอบเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค จำนวน 27 ข้อ
เวลา 20 นาที

- 1.12 แบบทดสอบเกี่ยวกับชนิดของประโยค จำนวน 11 ข้อ เวลา 8 นาที

1.2 เรื่องแบบสร้างของวลี แบ่งเป็น

- 1.21 แบบทดสอบเกี่ยวกับส่วนประกอบของวลี จำนวน 13 ข้อ เวลา 10 นาที

- 1.22 แบบทดสอบเกี่ยวกับชนิดของวลี จำนวน 19 ข้อ เวลา 15 นาที

1.3 เรื่องหลักการอ่าน แบ่งเป็น

- 1.31 แบบทดสอบหลักการอ่าน อักษรนำ อักษรควบ จำนวน 18 ข้อ
เวลา 15 นาที

1.32 แบบทดสอบหลักการอ่าน คำไทย คำสมาส ตัวเลข อักษรย่อ

จำนวน 12 ข้อ เวลา 10 นาที

2. แบบทดสอบรวม เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัย
สร้างขึ้นเอง จำนวน 74 ข้อ เวลา 60 นาที

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรวิชาหลักภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เพื่อวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนศึกษาเนื้อหาวิชา แล้วสร้างข้อสอบชนิดเลือกตอบ
ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 2 ชนิดคือ

1.1 แบบทดสอบย่อย ผู้วิจัยแยกเนื้อหาในแต่ละหน่วยเรียนออกเป็น 2 ส่วน
โดยพิจารณาจากความเหมาะสม ในแง่ของจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่นักเรียนจะต้องทำความเข้าใจ
แบบทดสอบย่อยที่สร้างขึ้นทั้งหมดมี 6 ฉบับ

1.2 แบบทดสอบรวม สร้างโดยรวมเนื้อหาทั้ง 3 หน่วยเรียน เพื่อวัดสังเกตปรับยอด
ของพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน

2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้งหมดไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองแบบทดสอบดังนี้

ตาราง 2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแบบทดสอบ

โรงเรียน	จำนวน
1. สุรนารีวิทยา	113
2. เมืองนครราชสีมา	78
3. วัดสระแก้ว	87
รวม	278

ความมุ่งหมายของการทดลองแบบทดสอบในชั้นนี้ มีดังนี้

2.1 เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ หาความยากง่าย, ค่าอำนาจจำแนก เพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาข้อที่เหมาะสมไว้ และตัดข้อที่ไม่เหมาะสมออกไป

2.11 แบบทดสอบย่อย ผู้วิจัยถือเกณฑ์พิจารณาจากความเที่ยงตรง ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ค่าอำนาจจำแนกเป็นอันดับรองลงมา ส่วนค่าความยากง่ายเป็นอันดับท้ายสุด

2.12 แบบทดสอบรวม ผู้วิจัยจะถือเกณฑ์ในการพิจารณาจากความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อคำถามที่มีความยาก (p) อยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.2 เพื่อหาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการที่จะนำข้อสอบไปใช้ในครั้งต่อไป

2.3 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

เมื่อนำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน โดยใช้หลักว่า ถ้าตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน และตอบผิดหรือขีดตอบเกินกว่าหนึ่งแห่ง ในข้อเดียวกันให้คะแนน 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาระดับความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เต แฟน (Fan, 1952 : 1 - 32) คำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธี Kuder-Richardson 20 (KR-20) และหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบที่นำไปทดลองสอบกับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาหลักภาษาไทย คาสถิติต่าง ๆ ของแบบทดสอบได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3. แสดงค่าความยากเฉลี่ย ค่าอำนาจจำแนก (r) เฉลี่ย
ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบ

ข้อสอบ	จำนวนข้อ	ค่าความยาก มาตรฐานเฉลี่ย	ค่าอำนาจ จำแนกเฉลี่ย	ค่าความ เชื่อมั่น	ค่าความ เที่ยงตรง
1. แบบสร้างของประโยค					
1.1 ส่วนประกอบของ ประโยค	27	11.55	.54	.79	.75
1.2 ชนิดของประโยค	11	11.09	.55	.81	.76
2. แบบสร้างของวลี					
2.1 ส่วนประกอบของวลี	13	12.69	.55	.80	.70
2.2 ชนิดของวลี	19	13.05	.50	.56	.53
3. หลักการอ่าน					
3.1 อักษรนำ, อักษรควบ	18	12.57	.50	.81	.70
3.2 คำไทย, คำสมาส, ตัวเลข และอักษรย่อ	12	12.68	.52	.73	.43
4. แบบทดสอบรวม	74	13.52	.41	.88	.71

จากตาราง 3 แสดงว่าแบบทดสอบทั้งหมดมีระดับความยากเฉลี่ยและอำนาจจำแนกเฉลี่ย
ปานกลาง ค่าความเชื่อมั่นและค่าความเที่ยงตรงค่อนข้างสูง

3. นำข้อสอบที่ผ่านการวิเคราะห์และพิจารณาว่าอยู่ในเกณฑ์ต้องการแล้ว มาจัดเรียงใหม่
ให้เหมาะสม

ตัวอย่างข้อสอบ

(๐) ข้อใดเป็นประโยชน์ ?

- ก. ทำความดีก่อนตาย
- ข. รักความเป็นธรรม
- ค. ความเมตตาต่อสัตว์
- ง. เสียชีพอย่าเสียสัตย์
- จ. เกิดสุริยุปราคาทีหว่ากอ

(๐๐) ข้อใดต่างจากพวก ?

- ก. ขุนพือเป็น
- ข. กระโคคโคคเตน
- ค. หนาขาวราวทุกตา
- ง. วังเรีวราวกับดมพัก
- จ. ทกณะโคพลอยโจน

การดำเนินการทดลอง

ในการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

1. ครูผู้สอนคนเดียวกันทำการสอนเด็กทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยเนื้อหาและวิธีการเดียวกัน การจัดกลุ่มให้ได้รับการกระทำ (Treatment) ใช้วิธีการสุ่ม
2. กลุ่มทดลอง ครูผู้สอนจะทำการสอนตามปกติ พอจบหน่วยเรียนหนึ่ง ๆ ตามหัวข้อแล้วทำการทดสอบย่อยตามเรื่องนั้น ๆ พร้อมกับเฉลยคำตอบ อธิบายส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ จนครบหน่วยเรียนตามที่กำหนดไว้

กลุ่มควบคุม ครูผู้สอนทำการสอนตามปกติเช่นกัน แต่ไม่มีการทดสอบย่อยระหว่างการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา

เมื่อทั้ง 2 กลุ่มเรียนจบเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในการศึกษาครั้งนี้แล้วมีการทดสอบรวมพร้อมกัน โดยใช้แบบทดสอบ (Summative Test) ฉบับเดียวกัน

3. ตรวจสอบการสอบจากแบบทดสอบรวม นำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคาสถิติพื้นฐาน
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ (Ferguson, 1971 : 152)
3. หาค่าความเที่ยงตรงของข้อสอบจากสูตรหาค่าสหสัมพันธ์ (Ferguson, 1971 : 102)
4. หาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร KR-20 (Ferguson, 1971 : 376)
5. ทดสอบความเป็นโค้งปกติ (Test of Goodness of Fit) เพื่อทดสอบ
สอดคล้องระหว่างการแจกแจงของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ χ^2
(McNemar, 1969 : 267 - 268)
6. คำนวณหาความเบ้ (Skewness) (McNemar, 1969 : 26)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏที่จะได้นำเสนอต่อไป และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนดิบ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
O	แทน	ความถี่ที่ได้จากการเก็บข้อมูล (Observed Frequency)
E	แทน	ความถี่ที่ได้มาตามทฤษฎี (Expected Frequency)
Z	แทน	คะแนนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน (Chi-square distribution)

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่มีการเรียนการสอนตามปกติ ไม่มีการทดสอบย่อย
 ในระหว่างการเรียนการสอน

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่มีการเรียนการสอนโดยมีการทดสอบย่อย
 หลังจากเรียนจบหน่วยเรียนแต่ละหน่วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ จะเสนอเป็นตอน ๆ ไป
ดังนี้คือ

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากแบบทดสอบรวม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียนโดยมีการทดสอบย่อย และกลุ่มที่มีการเรียนโดยไม่มีการทดสอบย่อย
2. ทดสอบความเป็นปกติของการแจกแจงของคะแนนผลการสอบ จากแบบทดสอบรวมของทั้ง 2 กลุ่ม ถ้าพบว่าการแจกแจงไม่เป็นปกติจึงคำนวณหาอำนาจความเบ (Skewness) ของการแจกแจงของคะแนนว่าเป็นไปในลักษณะเบแบบใด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบรวม
เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนที่มีการเรียนการสอนโดยการทดสอบย่อยสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีการเรียนการสอนโดยไม่มีการสอบย่อย" ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t -test ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มนักเรียน	N	$\bar{X}$	S	t
ควบคุม	41	32.5854	8.2340	2.6360 **
ทดลอง	41	37.8049	9.6416	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการวิเคราะห์ในตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การทดสอบย่อยมีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การทดสอบความเป็นโค้งปกติของการแจกแจงของคะแนน จากแบบทดสอบรวม

เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจาก
ที่มีการเรียนการสอนโดยมีการทดสอบย่อย มีการแจกแจงของคะแนนเปลี่ยนไปในลักษณะเบ้ทางลบ"
ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นโค้งปกติของการแจกแจงของคะแนนการทดสอบของทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้
Test of Goodness of Fit ถ้าพบว่า การแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ ก็คำนวณหาอำนาจ
ความเบ้ (Skewness) ของการแจกแจงของคะแนน โดยพิจารณาจากค่าโมเมนต์รอบจุด
คะแนนเฉลี่ย ดังแสดงในตาราง 5 และ 6

ตาราง 5. ทดสอบความเป็นโค้งปกติ (Test of Goodness of Fit)
ของการแจกแจงของคะแนนกลุ่มควบคุม

X	O	ขอบเขต ของคะแนน	Z	พื้นที่ใต้ โค้งปกติ	E	O-E	$\frac{(O-E)^2}{E}$
50 - 52	1	49.5	2.05	2.02	0.83	0.17	0.04
47 - 49	-	46.5	1.69	2.53	1.04	-1.04	1.04
44 - 46	2	43.5	1.33	5.13	2.31	-0.31	0.04
41 - 43	4	40.5	0.96	7.67	3.14	0.86	0.24
38 - 40	5	37.5	0.60	10.58	4.34	0.66	0.01
35 - 37	7	34.5	0.23	13.47	5.52	1.48	0.40
32 - 34	5	31.5	-0.13	14.27	5.85	-0.85	0.12
29 - 31	4	28.5	-0.50	13.98	5.73	-1.73	0.52
26 - 28	3	25.5	-0.86	11.36	4.66	-1.66	0.59
23 - 25	4	22.5	-1.23	8.56	3.51	0.49	0.07
20 - 22	3	19.5	-1.59	5.34	2.19	0.81	0.30
17 - 19	3			4.59	1.88	1.12	0.66
							$\chi^2 = 4.12$

df = 9

ผลจากการวิเคราะห์ในตาราง 5 แสดงว่า ความถี่ที่ได้จากการเก็บข้อมูลและความถี่
ที่ไคตามทฤษฎี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การแจกแจงของคะแนนกลุ่มควบคุม
เป็นโค้งปกติ

ตาราง 6. ทดสอบความเป็นโค้งปกติ (Test of Goodness of Fit)

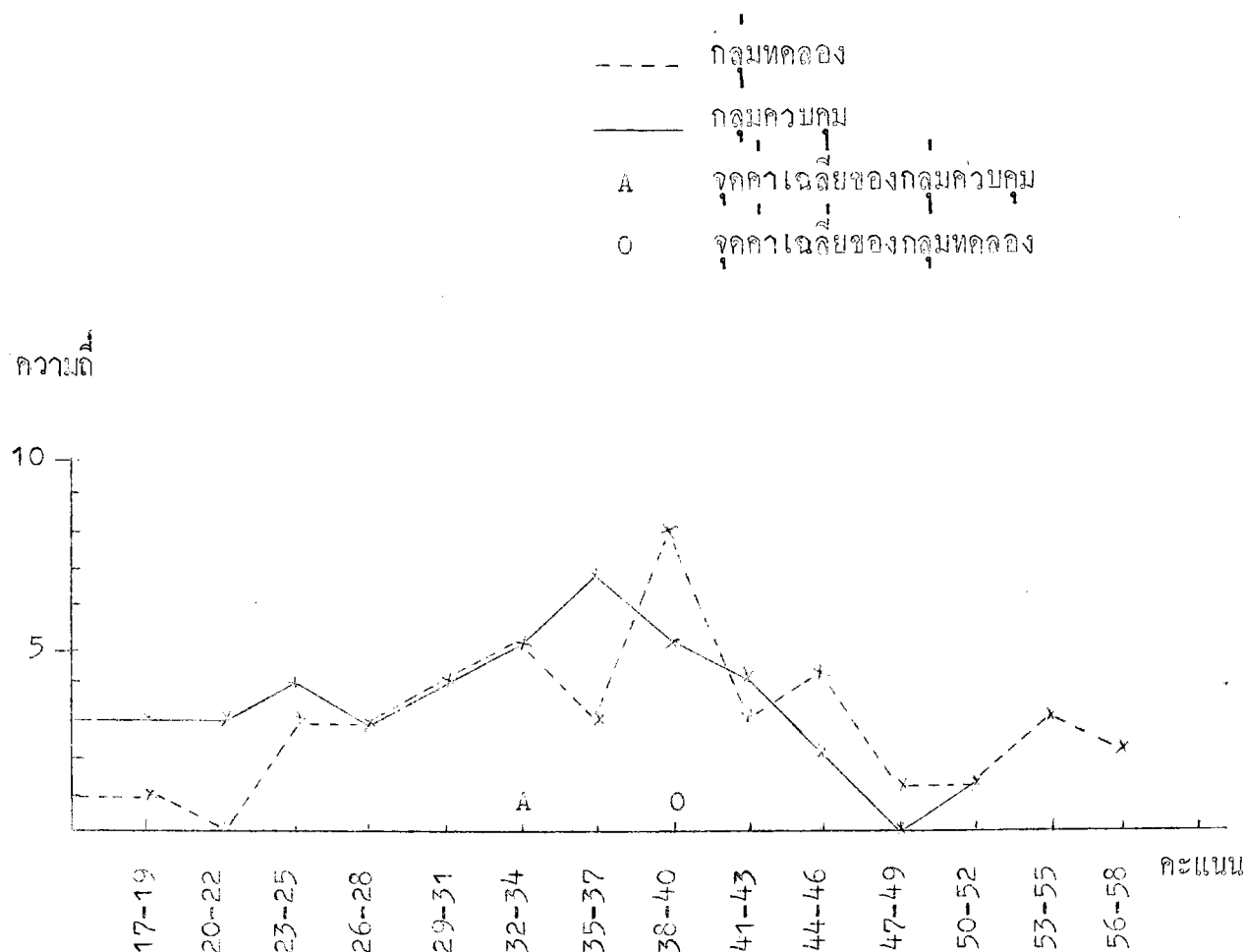
ของการแจกแจงของคะแนนกลุ่มทดลอง

X	O	ขอบเขต ของคะแนน	Z	พื้นที่ใต้ โค้งปกติ	E	O-E	$\frac{(O-E)^2}{E}$
56 - 58	2		1.835	3.29	1.3489	0.6511	0.3143
53 - 55	3	55.5	1.524	3.14	1.2874	1.7126	2.2782
50 - 52	1	52.5	1.213	4.88	2.0080	-1.008	0.5060
47 - 49	1	49.5	0.902	7.10	2.9110	-1.9110	1.2545
44 - 46	4	46.5	0.591	9.35	3.8335	0.1665	0.0072
41 - 43	3	43.5	0.280	11.21	4.5961	1.5961	0.5543
38 - 40	8	40.5	-0.032	12.23	5.0143	2.9857	1.7778
35 - 37	3	37.5	-0.343	12.11	4.9651	1.9651	0.7778
32 - 34	5	34.5	-0.654	10.91	4.4731	0.5269	0.0621
29 - 31	4	31.5	-0.965	9.18	3.7638	0.2362	0.0148
26 - 28	3	28.5	-1.277	6.57	2.6937	0.3063	0.0348
23 - 25	3	25.5	-1.588	4.44	1.8204	1.1796	0.7600
20 - 22	-	22.5	-1.899	2.72	1.1152	-1.1152	1.1152
17 - 19	1	19.5		2.87	1.1767	-0.1767	0.0265
						$\chi^2 = 9.4835$	

$$df = 11$$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 6 แสดงว่า ความถี่ที่ได้อาจการเก็บข้อมูล และความถี่
ที่โคตามทฤษฎี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การแจกแจงของคะแนนกลุ่มทดลอง
เป็นโค้งปกติ

เพื่อให้เห็นลักษณะการแจกแจงของคะแนนทั้ง 2 กลุ่มได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอ
การแจกแจงของคะแนนเป็นเส้นภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1. เส้นภาพแสดงการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
หลักภาษาไทย จากแบบทดสอบรวม (Summative Test) ของกลุ่ม
ควบคุมและกลุ่มทดลอง

เส้นภาพแสดงการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่า
ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีการแจกแจงของคะแนนเป็นโค้งปกติ นั่นคือ นักเรียนส่วนใหญ่ได้
คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง (ระดับค่าเฉลี่ย) แต่กลุ่มทดลอง จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม
ซึ่งแสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่มีการทดสอบย่อย กับไม่มีการทดสอบย่อย ว่าแตกต่างกันหรือไม่
2. เพื่อศึกษาว่า การทดสอบย่อยจะมีผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520 ของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลย์ ซึ่งเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่ม 2 ห้องเรียน โดยจัดเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบสร้างของประโยค
2. แบบสร้างของวลี
3. หลักการอ่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก โดยใช้แบบทดสอบย่อย (Formative Test) 6 ฉบับ ดังนี้

1. แบบทดสอบเกี่ยวกับ ส่วนประกอบของประโยค
2. แบบทดสอบเกี่ยวกับ ชนิดของประโยค

3. แบบทดสอบเกี่ยวกับ ส่วนประกอบของวลี
4. แบบทดสอบเกี่ยวกับ ชนิดของวลี
5. แบบทดสอบ หลักการอ่าน อักษรนำ อักษรควบ
6. แบบทดสอบ หลักการอ่าน คำไทย คำสมาส ตัวเลข อักษรย่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก โดยใช้แบบทดสอบรวม (Summative Test) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังจากเรียนจบเนื้อหาทั้ง 3 เรื่องแล้ว

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ครูผู้สอนคนเดียวกันทำการสอนเด็กทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยเนื้อหาและวิธีการเกี่ยวกับการจัดกลุ่มให้ได้รับการกระทำ (Treatment) ใช้วิธีการสุ่ม (Random)
 2. กลุ่มทดลอง ครูผู้สอนทำการสอนตามปกติ ภายหลังจากจบหน่วยเรียนหนึ่ง ๆ ตามที่กำหนดแล้ว ทำการทดสอบย่อย ด้วยแบบทดสอบย่อยจนครบตามเนื้อหาที่กำหนด
 - กลุ่มควบคุม ครูผู้สอนทำการสอนตามปกติ จนครบเนื้อหาที่กำหนดโดยไม่มีการทดสอบย่อย
 - เมื่อกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เรียนครบเนื้อหาที่กำหนดแล้วทำการทดสอบพร้อมกัน
- โดยแบบทดสอบรวม

3. ตรวจผลการสอบ นำคะแนนมาวิเคราะห์ โดยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียนการสอน โดยมีการทดสอบย่อย และกลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียนการสอน โดยไม่มีการทดสอบย่อย
2. ทดสอบความเป็นโค้งปกติของการแจกแจงของคะแนนผลการสอบ จากแบบทดสอบรวมของทั้ง 2 กลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ผล

1. ผลจากการทดสอบจากแบบทดสอบรวม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่มีการเรียนการสอนโดยมีการทดสอบย่อยแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ไม่มีการเรียนการสอนโดยไม่มีการทดสอบย่อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือการทดสอบย่อยมีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีการทดสอบย่อยในระหว่างการเรียนการสอนสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีการทดสอบย่อยในระหว่างการเรียนการสอน

2. ผลจากการทดสอบความเป็นโครงปกติของการแจกแจงของคะแนนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าการแจกแจงคะแนนของทั้ง 2 กลุ่ม เป็นโครงปกติ ซึ่งแสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่ม ได้คะแนนในระดับปานกลาง นั่นคือ การทดสอบย่อยไม่มีผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

อภิปรายผล

การศึกษาทดลองครั้งนี้ต้องการทราบถึงผลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทย จากการทดลอง พบว่า การทดสอบย่อยมีผลทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาดังกล่าวก็นับว่าเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งเรา-การตอบสนอง (S-R Theory) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งเร้าจากภายนอกมาเร้าให้ผู้เรียนได้ตอบสนอง และการเรียนรู้จะเกิดได้ในโอกาสที่บุคคลพยายามแก้ปัญหา ดังคำกล่าวของ เพก (Paige, อ้างจาก คำเรียง บุญเรืองรัตน์, 2512 : 12)

ผลจากการทดสอบโครงการแจกแจงของคะแนน พบว่า โครงการแจกแจงของคะแนนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีการแจกแจงเป็นโครงปกติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ

1. วิธีการเรียนเพื่อรอบรู้ตามแบบของบลูม มีจุดประสงค์ของการจะลดจำนวนเวลาที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยครูจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนไว้ว่า ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้อะไร และกำหนดแนวทางที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้เพื่อรอบรู้ไว้

เมื่อนักเรียนจบหน่วยเรียนหนึ่ง ๆ มีการทดสอบย่อยเพื่อวินิจฉัยขอบกพร่อง ต่อจากนั้นครูจะต้องเตรียมชุดการเรียนรู้ หรือชุดการแก้ไขการเรียนรู้ การสอนตามขอบกพร่องที่ได้นพบจากการทดสอบ วิธีการแก้ไขอาจใช้การทบทวน, จัดกลุ่มการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ, ให้นักเรียนอ่านตำราแบบเรียน ทำแบบฝึกหัด หรือใช้บทเรียนโปรแกรม การศึกษาทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ตามแบบของบลูม แต่วิธีการที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ ผู้วิจัยนำมาใช้เพียงบางประการเท่านั้น คือมีการทดสอบย่อย ทำการเฉลยข้อที่ถูก และอธิบายส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจเท่านั้น ไม่ได้มีการสอนซ่อมเสริม (Remedial) หรือแนะวิธีการแก้ไขขอบกพร่องดังกล่าวให้แก่ นักเรียนโดยตรง ซึ่งอาจจะเป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่สูงเท่าที่ควร

2. การเรียนรู้เพื่อรอบรู้จะบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ต้องการใดอย่างนั้น จำเป็นจะต้องกำหนดหน่วยการเรียนรู้ให้เป็นที่ไปตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ เพราะการจะเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่สูงขึ้นไปนั้น นักเรียนควรจะผ่านบทเรียนที่กำหนดไว้ในขั้นต้นก่อน ส่วนการศึกษาทดลองครั้งนี้ ทำการทดลองกับวิชาภาษาไทย ซึ่งโดยธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ประกอบด้วยมิตินหลายมิติ การตรวจสอบลำดับขั้นของการเรียนรู้จึงทำให้ยาก อาจเป็นเหตุให้การจัดหน่วยการเรียนรู้ให้เป็นที่ไปตามลำดับขั้นของการเรียนรู้มีขอบกพร่อง

3. การทดสอบย่อย (Formative Test) เป็นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในหน่วยการเรียนรู้เฉพาะ ส่วนการทดสอบรวม (Summative Test) เป็นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของหน่วยการเรียนรู้หลาย ๆ หน่วยรวมกัน ดังนั้นการทดสอบทั้ง 2 ชนิดนี้ จึงคาบเกี่ยวกันเสมอ ในด้านของเนื้อหาวิชา พฤติกรรม และวิธีการประเมินผล ผลการทดสอบทั้ง 2 ชนิดจึงสัมพันธ์กัน ทำให้พอจะทำนายผลการทดสอบรวมได้จากผลการทดสอบย่อย ด้วยเหตุนี้เอง จึงอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลของการทดสอบย่อย กลายเป็นตัวเสริมแรงในทางลบ สำหรับนักเรียนที่สอบได้คะแนนน้อย ความเชื่อมั่นในตัวเองก็จะลดลง ความบกพร่องในการเรียนรู้มีอยู่จึงอาจไม่ได้รับความพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขจากนักเรียนผู้นั้นเท่าที่ควร ผลการเรียนรู้ที่ออกมาในการทดสอบรวม จึงไม่บรรลุไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

4. การเรียนรู้เพื่อรอบรู้ตามแบบของบลูมนั้น ใช้แบบทดสอบย่อยเพื่อพิจารณาให้คนที่รอบรู้ผ่านขึ้นไป และช่วยแก้ไขขอบกพร่องให้กับคนที่ยังไม่รอบรู้ หลังจากนั้นจะมีการสอบครั้งสุดท้าย (Summative Test) ซึ่งการสอบครั้งนี้ เครื่องมือที่จะใช้สอบก็เอามาจากผลรวมของการเรียนรู้

ที่ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของบทเรียนนั้น ๆ ทั้งบทเรียน แต่แบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบรวมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แยกเป็นคนละส่วน มีเนื้อหาและพฤติกรรมเท่านั้นที่คงเดิม จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างแบบทดสอบย่อย และแบบทดสอบรวม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้ จึงไม่เป็นไปตามความคาดหมาย

5. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบทดสอบรวม (Summative Test) ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ซึ่งจะมีผลให้คะแนนซึ่งได้มีลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ดังนั้นเมื่อนำมาใช้ในการทดลองลักษณะการแจกแจงของคะแนนก็ยังคงเป็นโค้งปกติอยู่

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนควรจัดให้มีการทดสอบย่อยในแต่ละเนื้อหา เพราะการทดสอบจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น
2. นักเรียนในระดับมัธยมยังมีความรับผิดชอบต่องานตนเองน้อย ดังนั้นครูผู้สอนควรจะเป็นผู้นำและจัดการสอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยตนเองมากกว่าที่จะให้นักเรียนแก้ไขตนเอง นอกจากนี้ควรจะเป็นผู้ที่ช่วยให้แรงเสริมและทำให้นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการทดสอบย่อยมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกว่า ความบกพร่องเหล่านั้นสามารถจะแก้ไขได้และตัวนักเรียนเองสามารถจะเรียนให้รอบรู้ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้เหมือนกับคนอื่น
3. การจัดหน่วยการเรียนรู้การสอนควรให้เป็นไปตามลำดับชั้นของการเรียนรู้ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย
4. เวลาที่กำหนดให้นักเรียนในแต่ละเนื้อหา เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า ระยะเวลาที่โรงเรียนเป็นผู้กำหนดให้นั้น ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนสามารถรอบรู้ (Mastered) ได้ เพราะบุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านสติปัญญา ดังนั้นครูสอนซึ่งคิดว่าจะนำวิธีการทดสอบย่อยไปใช้ให้โดยผล ควรจะมีเวลาในการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน หรือให้เวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องและให้เวลาในการเรียนอย่างเพียงพอ
5. ควรมีการวิจัยซ้ำ เพื่อหาวิธีการที่จะทำให้ผลการเรียนเพื่อรอบรู้ให้กว้างขวางและให้โดยผลที่แน่นอน โดยมีการวางแผนการวิจัยและควบคุมตัวแปรภายนอกต่าง ๆ ที่จะเข้ามามีผลต่อการทดลองให้รัดกุมยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กองการประถมศึกษา, กรมสามัญศึกษา รายงานประจำปี 2504 โรงพิมพ์การช่างวุฒิ
2506, 105 หน้า

ชุมนุมภาษาไทย, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บันทึกการเสด็จพระราชทาน
กระแสดพระราชมติเรื่องปัญหาภาษาไทย หางหุ้นส่วน จำกัด ศิวพร พระนคร 2505,
หน้า 21

ประเทือง กล้ายสุบรรณ การศึกษามูลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปริญฐานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513, 123 หน้า

ระมิต ไขชัย การศึกษามูลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความวิตกกังวล
ของนักศึกษา วิชาเอกวิทยาศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงที่มีต่อ
การเรียนวิชาเคมี, ปริญฐานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, 2520, 155 หน้า

รองรัตน์ อิศรภักดี และเพ็ญ กุสุมา ณ อรุณยา ตำราวิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิชาภาษาไทย ตอน 1 วิธีสอนภาษาไทย โรงพิมพ์คุรุสภา, 2505, 196 หน้า

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา จุดสัณฐานภาษาไทย กรุงเทพฯการพิมพ์ 2502, 181 หน้า

สิระพร ชินวงศ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการสอบ และผลสัมฤทธิ์ของวิชาชีววิทยา
ปริญฐานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต 2517, 30 หน้า

สุวัฒน์ นิยมคำ "การเพิ่มคุณภาพของการเรียนรู้จากการสอน : ทำได้จริงหรือไม่ ?"
ศึกษาศาสตร์สาร 6(1) : 4-31 มกราคม-มีนาคม 2520

สำเริง บุญเรืองรัตน์ อิทธิพลของการทดสอบที่มีต่อการเรียนรู้ ในเนื้อหาบางประการในวิชา
คณิตศาสตร์ ของกลุ่มนักเรียนที่มีสมรรถภาพในการเรียนต่างกัน ปริญฐานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 80 หน้า

Andreas, Burton G., Experimental Psychology, John Wiley & Son, Inc.,
New York, 1960, 595 pp.

Bender, William and Davis, Robert, "What High School Students Think
About Teacher Made Examination," Journal of Educational
Research, 43 : 58 - 65, September, 1949.

Block, James H., Mastery Learning, Holt Rinehart and Winston Inc.,
New York, 1971, 151 pp.

Bloom, B.S., Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student
Learning, McGraw-Hill Book Company, New York, 1971, 923 pp.

Carroll, John B., "A Model of School Learning," Teachers College
Record, 64 : 723 - 33, 1963.

Fan, Chung Teh, Item Analysis Table, Educational Testing Service,
Princeton, New Jersey, 1952, 32 pp.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology & Education
McGraw-Hill, Inc., 1971, 492 pp.

Garrison, Karl G., Educational Psychology, Meredith Publishing
Company, New York, 1964, 363 pp.

Hymel, Glenn Michael, "An Investigation of John B. Carroll's Model of
School Learning as a Theoretical Basic for The Organizational
Structuring of Schools," Dissertation Abstracts, 35 : 6979 - A
1975.

Kibler, Robert J., and Co., Behavioral Objective and Instruction, Allyn
and Bacon, Inc., Boston, 1971, 169 pp.

- Kirkland, C., The Effects of Tests on Students and Schools, Review of Educational Research, Vol. 41, October 4 : 303 - 341, 1971
- Lindquist, E.F., Educational Measurement, American Council on Education, Washington, 1951, 819 pp.
- Lowry, G.L., "The Quiz Section Effects on Performance Test in Chemistry, "Journal of Chemical Education, 51(2) : 122 - 124 February, 1974.
- McNemar, Quinn, Psychological Statistics, John Wiley & Sons, Inc., 1969, 529 pp.
- Nance, Douglas William, "A Mastery Learning Approach to a Unit on Limits of Sequences and Functions in a Pre-Calculus Course and Achievement in First Semester Calculus, "Dissertation Abstracts, 35 : 5956 - A, 1974.
- Townsend, Neal Russell, "The Relationship of Frequency of Tests and Delay of Feedback of Test Results to Achievement in First Quarter Analytic Geometry and Calculus," Dissertation Abstracts, 33 : 2826 - A, 1972.

ពាក្យស្នើសុំ

สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณพื้นฐาน

- คำนวณเฉลี่ย จากสูตร (Ferguson, 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{N}$$

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร (Ferguson, 1971 : 62)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t-test (Ferguson, 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

3. หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ จากสูตรหาคาสัมพันธ์ (Ferguson, 1971 : 102)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 (Ferguson, 1971 : 376)

$$r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left(\frac{S_x^2 - \sum_{i=1}^n p_i q_i}{S_x^2} \right)$$

5. ทดสอบความเป็นโค้งปกติ (Test of Goodness of Fit)

โดยไชสุทร (McNemar, 1969 : 267 - 268)

$$\chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

6. คำนวณอำนาจความเบ้ (Skewness) จากสูตร (McNemar, 1969 : 26)

$$G_1 = \frac{U_3}{U_2 \sqrt{U_2}}$$

$$U_1 = \frac{\sum x}{N}$$

$$U_2 = \frac{\sum x^2}{N}$$

$$U_3 = \frac{\sum x^3}{N}$$

$$U_4 = \frac{\sum x^4}{N}$$

ตาราง 7 ระดับความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน
ของแบบทดสอบย่อย เรื่องแบบสร้างของประโยค ฉบับที่ 1 เป็นรายข้อ

ข้อที่	P	r	Δ	ข้อที่	P	r	Δ
1	.81	.49	9.5	15	.42	.47	13.8
2	.68	.47	11.2	16	.63	.64	11.7
3	.58	.70	12.2	17	.47	.45	13.3
4	.84	.68	9.1	18	.49	.41	13.1
5	.81	.49	9.5	19	.29	.10	15.2
6	.88	.61	8.2	20	.30	.34	15.1
7	.82	.70	9.3	21	.56	.80	12.4
8	.81	.72	9.5	22	.49	.17	13.1
9	.65	.41	11.5	23	.50	.50	13.0
10	.60	.41	12.0	24	.82	.70	9.3
11	.52	.37	12.8	25	.70	.77	10.9
12	.38	.40	14.2	26	.79	.11	9.8
13	.87	.64	8.5	27	.42	.55	13.8
14	.79	.74	9.8				

ตาราง 8 ระดับความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "แบบสร้างของประโศก" ฉบับที่ 2 เป็นรายข้อ

ข้อที่	P	r	Δ
1	.82	.70	9.3
2	.65	.61	11.5
3	.31	.47	14.9
4	.69	.33	11.0
5	.84	.68	9.1
6	.88	.61	8.2
7	.67	.37	11.2
8	.84	.42	9.0
9	.49	.58	13.1
10	.76	.58	10.2
11	.35	.54	14.5

ตาราง 9 ระดับความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยาก
มาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "แบบสร้างของวัด"
ฉบับที่ 1 เป็นรายชื่อ

ข้อที่	P	r	Δ
1	.54	.16	12.6
2	.22	.18	16.1
3	.66	.51	11.3
4	.72	.81	10.7
5	.67	.84	11.2
6	.47	.55	13.3
7	.38	.49	14.2
8	.22	.18	16.1
9	.67	.72	11.2
10	.49	.58	13.1
11	.36	.54	14.5
12	.85	.66	8.8
13	.60	.31	11.9

ตาราง 10 ระดับความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน
ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "แบบตารางของวลี" ฉบับที่ 2 เป็นรายข้อ

ข้อที่	P	r	Δ	ข้อที่	P	r	Δ
1	.41	.26	13.9	10	.28	.41	15.4
2	.57	.47	12.3	11	.36	.36	14.4
3	.46	.27	13.4	12	.52	.55	12.8
4	.29	.44	15.2	13	.56	.74	12.4
5	.48	.38	13.2	14	.71	.68	10.8
6	.36	.40	14.2	15	.64	.54	11.5
7	.43	.48	13.7	16	.55	.67	12.5
8	.15	.66	17.2	17	.41	.35	14.0
9	.61	.48	11.9	18	.91	.54	7.5
				19	.62	.57	11.7

ตาราง 11 ระดับความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน
ของแบบทดสอบย่อย เรื่อง "หลักการอ่าน"

ฉบับที่ 1				ฉบับที่ 2			
ข้อที่	P	r	Δ	ข้อที่	P	r	Δ
1	.61	.64	11.9	1	.43	.52	13.7
2	.68	.54	11.2	2	.72	.48	10.7
3	.52	.74	12.8	3	.63	.37	11.6
4	.45	.66	13.5	4	.41	.60	13.9
5	.34	.25	14.2	5	.31	.56	14.9
6	.59	.45	12.1	6	.24	.29	15.8
7	.38	.44	14.2	7	.50	.54	13.0
8	.70	.51	10.9	8	.70	.53	10.9
9	.41	.19	13.9	9	.59	.45	12.1
10	.42	.50	13.7	10	.81	.48	9.4
11	.68	.54	11.2	11	.65	.12	11.5
12	.61	.41	11.9	12	.33	.70	14.7
13	.37	.63	14.3				
14	.72	.48	10.7				
15	.52	.56	12.8				
16	.55	.19	12.5				
17	.65	.58	11.4				
18	.54	.29	12.6				

ตาราง 12 ระดับความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ)
ของแบบทดสอบรวม

ข้อที่	P	r	Δ	ข้อที่	P	r	Δ
1	.18	.16	16.7	21	.61	.71	11.9
2	.45	.39	13.5	22	.28	.51	15.3
3	.42	.34	13.8	23	.54	.55	12.6
4	.58	.42	13.0	24	.42	.33	13.8
5	.67	.40	11.2	25	.65	.14	11.5
6	.40	.59	14.0	26	.44	.64	13.6
7	.38	.41	14.3	27	.57	.36	12.3
8	.19	.10	16.5	28	.22	.50	16.2
9	.69	.44	11.0	29	.52	.19	12.8
10	.91	.56	7.7	30	.22	.26	16.1
11	.42	.28	13.8	31	.37	.55	14.3
12	.45	.39	13.5	32	.60	.79	12.0
13	.15	.67	17.1	33	.73	.55	10.5
14	.34	.59	14.7	34	.35	.27	14.5
15	.26	.36	15.5	35	.16	.68	17.0
16	.48	.39	13.2	36	.55	.13	12.5
17	.61	.51	11.9	37	.91	.56	7.7
18	.45	.45	13.5	38	.70	.59	10.9
19	.55	.27	12.5	39	.45	.28	13.5
20	.61	.57	11.9	40	.33	.58	14.8

ردیف ردیف	P	r	Δ	ردیف ردیف	P	r	Δ
41	.17	.41	16.8	58	.60	.12	12.0
42	.29	.26	15.2	59	.89	.59	8.0
43	.58	.55	12.2	60	.44	.29	13.6
44	.52	.45	12.8	61	.43	.30	13.7
45	.91	.30	7.7	62	.33	.58	14.8
46	.57	.24	12.3	63	.25	.25	15.6
47	.48	.58	13.2	64	.24	.21	15.9
48	.57	.44	12.3	65	.18	.31	16.1
49	.63	.11	11.7	66	.24	.40	15.8
50	.19	.19	16.5	67	.34	.49	14.7
51	.20	.23	16.3	68	.57	.43	12.3
52	.65	.38	11.4	69	.45	.40	13.5
53	.61	.28	11.9	70	.68	.54	11.2
54	.32	.21	14.9	71	.66	.34	11.3
55	.36	.39	14.4	72	.23	.15	15.9
56	.42	.33	13.3	73	.25	.38	15.7
57	.26	.27	15.5	74	.54	.30	12.6

แบบทดสอบเรื่องแบบสร้างของประโยค

ฉบับที่ 1

1. ประโยคคืออะไร?

- ก. ข้อความที่ไข่พูดจากัน
- ข. ข้อความที่ฟังแล้วเข้าใจ
- ค. ข้อความที่ไข่พูดหรือเขียน
- ง. ข้อความที่มีใจความสมบูรณ์
- จ. ข้อความที่ประกอบควยคำหลายๆคำ

2. ข้อใดคือองค์ประกอบของประโยคที่สมบูรณ์?

- ก. บทกวี—บทกรรม
- ข. บทกวี—บทประธาน
- ค. บทกรรม—บทขยายกริยา
- ง. บทประธาน—บทขยายประธาน
- จ. บทขยายประธาน—บทขยายกริยา

3. บทกวีมีความสำคัญอย่างไรในประโยค?

- ก. แสดงความเป็นไปของบทประธาน
- ข. แสดงกาลเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น
- ค. ช่วยประกอบบทประธานให้ไ้ความ
- ง. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำ
- จ. ช่วยส่งเสริมวลีในประโยคให้เด่นขึ้น

4. "แมวคำวิ่งเร็ว" คำว่า คำ ทำหน้าที่อะไร?

- ก. กริยา
- ข. กรรม
- ค. ประธาน
- ง. บทเชื่อม
- จ. บทขยาย

5. ข้อใดเป็นประโยคที่มีกรรมมารับข้างท้าย?

- ก. เราเห็นใจ
- ข. เด็กกินเล่น
- ค. ตำรวจจับผู้ร้าย
- ง. นกส่งเสียงร้อง
- จ. นักเรียนกำลังเรียน

6. ข้อใดเป็นประโยคที่ไม่มีกรรมมารับ?

- ก. แมวจับหนู
- ข. หลอนกินขนม
- ค. ควายกินหญ้า
- ง. คำกำลังเตะสุนัข
- จ. เธอช่างพูดเหลือเกิน

7. ประโยคใดมีบทกรรม?

- ก. เขาทำก็
- ข. แมวกินน้อย
- ค. เธอเห็นก็ควย
- ง. เขาเล่นเทนนิส
- จ. แมวร้องเหมียวๆ

8. ข้อใดมีบทขยายประธาน?

- ก. นกเขาบินสูง
- ข. นกเขาชอบบินสูง
- ค. นกเขาสีขาวบินสูง
- ง. นกเขาบินสูง เทียมเมฆ
- จ. นกเขาขันเสียงไพเราะ

9. ข้อใดเป็นทथยากริยา?

- ก. มาวิ่งเร็ว
- ข. สุกนารัก
- ค. ครูสอนหนังสือ
- ง. เขาพร้อมกันวิ่ง
- จ. แดงพูดจากับคำ

10. "น้ำนิ่งไหลลึก" คำใดเป็นมทชยาย

ประธาน?

- ก. น้ำ
- ข. นิ่ง
- ค. ไหล
- ง. ลึก
- จ. ไหลลึก

11. ประโยคใดมีกรรมชั้นต้น?

- ก. เด็กคนนี้เรียนเก่ง
- ข. เครื่องบินตกกลางทะเล
- ค. กรรมกรชุกฉินถูกยิงตาย
- ง. ฉันเห็นคนกริ้วหูขาว
- จ. ต้นมะม่วงขึ้นในกระถาง

12. ข้อใดมีมทชยายกรรม?

- ก. เด็กสาวคนนั้นตาสาบ
- ข. เขานั่งรถเมล์จนสุดสาย
- ค. นายมันป็นยาวเป็นชาวป่า
- ง. ชายตาบอดกำลังเดินข้ามถนน
- จ. ฉันชอบสนามหญ้าหน้าโรงเรียน

13. "สุรศักดิ์ เทะฟุตบอล" คำว่า สุรศักดิ์ ทำหน้าที่อะไรในประโยค?

- ก. กริยา
- ข. กรรม
- ค. ประธาน
- ง. บทเชื่อม
- จ. มทชยาย

14. คำว่า "ฟุตบอล" ในข้อ 13 ทำหน้าที่อะไรในประโยค?

- ก. กริยา
- ข. กรรม
- ค. ชยาย
- ง. ประธาน
- จ. บทเชื่อม

15. ประโยคใดไม่มีกรรมมารับ?

- ก. ฉันชอบวิชาหลักภาษาไทย
- ข. เสื้อขำกว้างกินเป็นอาหาร
- ค. ครูทำโทษเด็กที่ทำความผิดแล้ว
- ง. ตำรวจเป็นยามอยู่ตลอดวันตลอดคืน
- จ. ฉันตาครอสกำลังแจกของขวัญวันคริสต์มาส

16. ข้อใดมีมทชยายกรรม?

- ก. นายมาคีสุ่น
- ข. นายมาชอบคีสุ่น
- ค. นายมาชอบคีสุ่นชมาก
- ง. นายมาชอบคีสุ่นสีคำ
- จ. นายมาชอบคีสุ่นจริงๆ

17. ข้อใดเป็น**บทขยายประธาน**?

- ก. คนอ้วนมี**เหงื่อ**มาก
- ข. เขา เป็น**นักเรียนประจำ**
- ค. **ฝน**ตกหนักอย่าง **ไม่**อัมหุสึมทา
- ง. **ครู**ประกาศผลการ**สอบประจำภาค**
- จ. **ชาว**ชอบนั่ง **เรียนแถวหลัง** เป็น**ประจำ**

18. คำ-กลุ่มคำ ที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดทำหน้าที่เป็น**บทประธาน**ของประโยค?

- ก. คน**กิน**นมก็**อ้วน**
- ข. **มาแล้ว**ซึก**ฉัน**
- ค. **ควาย**เป็น**คำ**พูด
- ง. เป็น**การ**ที่**เขา**ออก**สุรา**ได้
- จ. **ถูกเขียน**สาม**ครั้ง**แล้ว**เด็ก**คน**นี้**

คำชี้แจง

คำถามจากข้อ 21 ถึง 27 ตามเกี่ยวกับส่วนต่างๆของประโยคให้นักเรียนพิจารณาจากกลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละข้อว่าเป็นส่วนใดของประโยคแล้วไปชี้คำตอบในกระดานคำตอบโดยยึกหลักดังนี้.

- 1. ถ้าเป็น**บทขยายประธาน**ให้ชี้คำตอบข้อ ก.
- 2. ถ้าเป็น**บทกริยา**ให้ชี้คำตอบข้อ ข.
- 3. ถ้าเป็น**บทกรรม**ให้ชี้คำตอบข้อ ค.
- 4. ถ้าเป็น**บทขยายกริยา**ให้ชี้คำตอบข้อ ง.
- 5. ถ้าเป็น**บทขยายกรรม**ให้ชี้คำตอบข้อ จ.

21. **โจร**ปล้น**บ้านเศรษฐี**เมือง**แ**

22. ปลา**ฉลาม**ว่ายน้ำ**ไ้เร็ว**

23. ลูก**คนโต**ของ**นาย**กิ**เรก**สนใจ**วิชา**ศิลปะ

24. เด็ก**โรงเรียนอนุบาล**กำลัง**แสดง**กาย**บริหาร**

25. **รถ**ขนส่ง**ของ**โรงเรียน

26. **นาย**แก้ว**นัก**เล**ง**โต**ถูก**ยิง**ตาย**

27. เขา**คน**อน**มาก**เดิน**ไป**

19. ข้อใด**ไม่มี**บทขยายกริยา?

- ก. **สุเทพ**ร้อง **เพลง**เพราะ**มาก**
- ข. **ครู**ชอบ**นัก**เรียน**ที่**ตั้งใจ**เรียน**
- ค. **ผล**ไม่**เป็น**อาหาร**ที่**มี**ประโยชน์**
- ง. **คุณหญิง**โม**เป็น**วีรส**ตรี**ที่มี**ชื่อเสียง**
- จ. **กฤษณ** **ชอบ**เป็น**นัก**เรียน**เตรียม**ทหาร

20. ข้อใดประกอบ**ด้วย**บท**ประธาน** **บทกริยา** **บทขยายกริยา** และ**บทกรรม**?

- ก. **วัน**นี้**ฝน**ตก**หนัก**จริง
- ข. เขา **ไม่**อยาก**กิน**ขนม
- ค. **ทอง**ฟ้า**กำลัง**มี**คน**รับ
- ง. **นก**ตัว**เล็ก**บิน**ใน**ท้อง**ฟ้า**
- จ. เขา **เป็น**เพื่อน**คน**แรก**ของ**ฉัน

แบบทดสอบเรื่องแบบสร้างของประโยค

ฉบับที่ 2

1. ข้อใดเป็นประโยค?

- ก. ขออนุญาตครับ
- ข. ห้ามเดินลัดสนาม
- ค. เปิดประตูหน่อยสิ
- ง. โปรดลงทะเบียนให้คนชรา
- จ. พระออกมิตมหาตนาในเวลาเช้า

2. ข้อใดเป็นประโยค?

- ก. โทรศัพท์ทางไกล
- ข. เชิญนั่งตามสบาย
- ค. ฝนตกในเวลาเช้า
- ง. ซาๆไคร่พราดงาม
- จ. โปรดให้อภัยในความผิดพลาด

3. ข้อใดเป็นประโยค?

- ก. กินพอกทางหนู
- ข. กินมากเกินไป
- ค. สาวไล่ให้กากิน
- ง. ทำให้เสียชื่อเสียง
- จ. เห็นกงจักร เป็นคอกบัว

4. ข้อใดเป็นประโยค?

- ก. ทำนายนหลังคน
- ข. เข็นครกขึ้นภูเขา
- ค. ย่างปลาประคดแมว
- ง. ขอมยุแยงตะแคงรัว
- จ. ซางตายทั้งตัวเอาใบมาปอก

5. ข้อใดเป็นประโยค?

- ก. พுகไปพุกมา 5 วันไม่รู้จักจบ
- ข. สัมสนวนายเพราะนายที่เกี้ยว
- ค. ชื่อของขวัญมีไหมกับยกใหญ่
- ง. จากชายแดนจกใจกลางจังหวัดนี้
- จ. นายกิจงานเลี้ยงรับรองแขกเมือง

6. ข้อใดเป็นประโยค?

- ก. ลิงที่คนไม่
- ข. ลิงบนต้นไม้
- ค. ลิงอยู่บนต้นไม้
- ง. ลิง เมื่อใดคนไม่
- จ. ลูกดิ่งกับแมลงข้างบ้าน

7. ข้อใดเป็นประโยคบอกเล่า?

- ก. วีเธอจะไปกับฉัน
- ข. เธอไม่ชอบใครทั้งสิ้น
- ค. ใครบ้างที่ชอบกินทุเรียน
- ง. เธอต้องไม่เอาเปรียบผู้อื่น
- จ. ที่ไหนก็สู้เมืองไทยไม่ได้

8. ข้อใดเป็นประโยคคำถาม?

- ก. ใครมาหาคุณ
- ข. ใครๆก็มาที่นี่
- ค. อะไรก็แพงทั้งนั้น
- ง. ใคใคในโลกดำนอนิจจัง
- จ. ไม่ว่าผู้ใดก็ชอบความสนุกสนาน

9. ประโยคใดเป็นประโยคคำถามปฏิเสธ?

- ก. ฉันไม่รักเลยว่าจะสอบตก
- ข. เธอทำอะไรโง่กว่าผู้อื่น
- ค. ฉันจะขึ้นชมในตัวของ เธอต่อไปก็หาไม่
- ง. การเรียนของคุณก้าวหน้าไปถึง ไหนแล้ว
- จ. นักเรียนคนไหนที่ไม่มาโรงเรียนเมื่อวานนี้

10. ข้อใดไม่เป็นประโยคคำถาม?

- ก. นำโน้ตไปไหนหมด
- ข. ฉันไม่ชอบคนที่ฉันรัก
- ค. ท่านจะกลับมาที่อีกไหม
- ง. เธอจะอยู่บ้านหรือ ไปตลาดกันแน่
- จ. เราควรจะนอนหรืออ่านหนังสือต่อ

11. "เขาหาได้ทำตามคำสั่งของครูไหม" ข้อ

ความที่กล่าวมา เป็นอะไร?

- ก. ประโยคคำสั่ง
- ข. ประโยคคำถาม
- ค. ประโยคปฏิเสธ
- ง. ประโยคบอกเล่า
- จ. ประโยคคำถามปฏิเสธ

แบบทดสอบเรื่องวลี

ฉบับที่ 1

1. ข้อใดกล่าวถูกต้อง?

- ก. เราใช้วลีในการแต่งคำประพันธ์
- ข. ประโยคประกอบด้วยวลีมากกว่าวลี
- ค. วลีจะ ไม่มีความหมายถ้าไม่มีภาคประธาน
- ง. วลีต่างจากคำประสมที่การเรียงลำดับคำ
- จ. ต้องใช้วลีเป็นส่วนหนึ่งของประโยคจึงจะมีความหมาย

2. ความแตกต่างที่สำคัญที่สุดของวลีแต่ละชนิดคืออะไร?

- ก. แบบสร้าง
- ข. ความหมาย
- ค. การนำไปใช้
- ง. ตำแหน่งในประโยค
- จ. จำนวนคำที่นำมาประกอบ

3. วลีชนิดใดมีความสำคัญต่อแบบสร้างของประโยคมากที่สุด?

- ก. กริยาวลี
- ข. บุพบทวลี
- ค. วิเศษณ์วลี
- ง. สันธานวลี
- จ. อุทานวลี

4. ข้อใดเป็นวลี?

- ก. ใครไม่มีหนังสือเรียน
- ข. คนอ้อมก่อนอุโมงค์
- ค. ประจำปีการศึกษา 2520
- ง. ชาวนานครนายกขยันทำงาน
- จ. ลาวทอง เป็นคู่กับสาวชาวบ้านจอมทอง

5. ข้อใดเป็นวลี?

- ก. ฝนตั้งเค้า
- ข. ลมพัดแรง
- ค. พันก้านความชื่น
- ง. สุกหลาฟ้าเขียว
- จ. กว้างเกินหญ้าอ่อน

6. ข้อใดไม่ใช่วลี?

- ก. หางก้นสุกๆ
- ข. ยังกิดถึงเธอ
- ค. รถไปถึงสถานี
- ง. ถึงอย่างไรก็ยังไม่คอย
- จ. สภาพความเปลี่ยนแปลง

7. ข้อใดเป็นวลี?

- ก. ทุกแห่ง
- ข. ไฟฉาย
- ค. หมอก
- ง. พรานนก
- จ. ราชกรณียกิจ

8. ข้อใดไม่ใช่ข้อดี?

- ก. ดูน่า
- ข. ดีกว่า
- ค. แม่ไก่
- ง. หมกกัน
- จ. แดงเข้ม

9. ข้อใดไม่ใช่ข้อดี?

- ก. เรียบกลีบบาน
- ข. รังนกความกลัว
- ค. ทำลายความเงียม
- ง. บอกเวลาตอนเย็น
- จ. พระอาทิตย์ตกดิน

10. ข้อใดไม่ใช่ข้อดี?

- ก. เติบโตในสังคม
- ข. เรียนเก่งจริง
- ค. คนไม่ดัดใจ
- ง. ควรแก่การยกย่อง
- จ. ในสวรรค์ตามดาวคงดี

11. "ฉันมีวิชาแค่เขามีทรัพย์" ไม่เป็นข้อดีเพราะ

เหตุใด?

- ก. มีคำกริยา 2 คำ
- ข. มีใจความสำคัญ 2 แห่ง
- ค. มีคำสรรพนามขึ้นต้นความ
- ง. มี แต่ เป็นคำเชื่อมความ
- จ. มีภาคประธานและภาคแสดง

12. ประโยค "นกตัวใหญ่บินในท้องฟ้า"

วลี "ตัวใหญ่" ทำหน้าที่อะไร?

- ก. ประธาน
- ข. ขยายประธาน
- ค. กรรรม
- ง. ขยายกรรรม
- จ. ขยายกริยา

13. จากข้อ 12. "ในท้องฟ้า" ทำหน้าที่อะไร?

- ก. ขยายประธาน
- ข. กริยา
- ค. ขยายกริยา
- ง. กรรรม
- จ. ขยายกรรรม

แบบทดสอบเรื่องวลี

ฉบับที่ 2

1. ข้อใดเป็นนามวลี?

- ก. มดหนูนึง
- ข. ขางตมเ้า
- ค. เรอทั้งหลาย
- ง. มีรูปร่างลำสัน
- จ. เขียนเร็วหนอย

2. ข้อใดเป็นนามวลี?

- ก. ทรวจัญชี
- ข. ยินดีต้อนรับ
- ค. ฝึกซ้อมนักศึกษา
- ง. ส่งข่าวไปยุโรป
- จ. ซุนแดนแสนสุภาพ

3. ข้อใดเป็นสรรพนามวลี?

- ก. ใครก็ไค
- ข. แบนกินสูง
- ค. ชอบการพนัน
- ง. เอื้อเฟื้อผู้นอย
- จ. ผู้พิพากษาศาลคดีเด็ก

4. ข้อใดเป็นกริยาวลี?

- ก. ทั้งสองคน
- ข. เป็นชายทั้งหมด
- ค. จำนวนผู้ฟังมาก
- ง. ความพลัดพราก
- จ. แกดำรวจชายแดน

5. ข้อใดเป็นบุพบทวลี?

- ก. ทองสุทรคุณ
- ข. ชัยนอกหนอย
- ค. ปีกความเสมอภาค
- ง. ทองการความสบาย
- จ. แห่งประวัติศาสตร์

6. ข้อใดเป็นวิเศษณ์วลี?

- ก. กระทั่งตาย
- ข. เพื่อขอเสียง
- ค. สำหรับจูเลน
- ง. ลูกเบิกชีเหร
- จ. ไกลดีกว่าไกล

7. ข้อใดเป็นสันธานวลี?

- ก. มอขรางวัล
- ข. สูงตระหง่าน
- ค. เกดียบปางกอก
- ง. เพราะเกียจคราน
- จ. เวียนวายตายเกิด

8. ข้อใดเป็นวลีชนิดเดียวกับ "เค็มเหมือนเกลือ"?

- ก. ไกลแค่นี้
- ข. น้ำบริสุทธิ์
- ค. จังหวะเร็ว
- ง. กินหนอยนา
- จ. นักรบที่กล้าหาญ

9. ข้อใดเป็นวลีชนิดเดียวกับ "คำค่อนนอย
วาสนา"?

- ก. ชอมกุดละคร
- ข. จากน้ำเสียง
- ค. ไหญ่โคมโพหาร
- ง. นักแข่งจักรยาน
- จ. ถิจการงานสวนครัว

10. กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดไม่ใช่
สันธานวลี?

- ก. คุณไปขึ้นรถไฟที่สถานี
- ข. เขามาทำงานหรือมาเล่น
- ค. วิโรจน์เรียนเก่งแต่ขี้เกียจ
- ง. ฉันไปดูเสือกลางและช้างน้ำ
- จ. เขามาโรงเรียนไม่ทันเพราะ
คันสาย

11. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นนามวลีซึ่ง
ทำหน้าที่เป็นบทกรรมของประโยค?

- ก. ฉันชอบบ้านเล็กหลังนั้น
- ข. เด็กคนนี้ขยันเรียนตลอดปี
- ค. เขาเป็นแม่เฒ่ากับจับวาง
- ง. เธอนั่งอยู่ข้างหลังคนใส่เสื้อลาย
- จ. ประชาชนต้อนรับพระองค์ท่านเป็น
อย่างดี

คำชี้แจง ข้อ 12 ถึง 19 เป็นวลีชนิดต่างๆ ให้นักเรียนพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นวลีชนิดใด
เลือกชนิดของวลีจากข้อ ก. ข. ค. ง. และ จ. แล้วขีดตอบในกระดานคำตอบ.

- ก. นามวลี
- ข. กริยาวลี
- ค. วิเศษณ์วลี
- ง. บุพบทวลี
- จ. อุทานวลี

- 12. ถ้วยความตั้งใจของเธอ
- 13. กาคมน้ำอคูมิเนียน
- 14. กำลังพยายามแต่ง
- 15. อนิจจาความรัก

- 16. หนังสือแบบเรียนเร็ว
- 17. เก่งกาจอะไรเช่นนั้น
- 18. โอโฮ ขาวจริง
- 19. หิวข้าวเหลือเกิน

แบบทดสอบเรื่องหลักการอ่าน

ฉบับที่ 1

1. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. คำร อานว คำ-หุ
- ข. คำรา อานว คำ-รา
- ค. คำรับ อานว คำ-รับ
- ง. คำหนี อานว คำ-หนี
- จ. คำรวจ อานว คำ-หรวจ

2. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. คำร อานว คำ-ร
- ข. ลำนัถ อานว ล่า-นัถ
- ค. กำนวบ อานว ก่า-รวบ
- ง. บำรวบ อานว บ่า-หรวบ
- จ. บำรวศ อานว บ่า-รวศ

3. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. จริต อานว จะ-ริต
- ข. เเคติม อานว มะ-เคิม
- ค. ทสออด อานว ตะ-หุอด
- ง. อราม อานว อะ-หุราม
- จ. แถง อานว ถะ-แหง

4. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. สิรี อานว สี-หรี
- ข. ไผท อานว มะ-ไท
- ค. บัญญัติ อานว บัน-หุยัค
- ง. อุปราช อานว อุ-ปะ-หุลาด
- จ. อภิเรก อานว อะ-ดิ-เหวก

5. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. จรต อานว จะ-หุรต
- ข. อรม อานว อะ-รม
- ค. ผนวก อานว มะ-หุผนวก
- ง. เเคียง อานว มะ-เคียง
- จ. ประมาท อานว ประ-หุมาท

6. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. ปลัค อานว ปะ-หุลัค
- ข. ปรอด อานว ปะ-หุรอด
- ค. ปรอท อานว ปะ-หุรอด
- ง. ปรวด อานว ปะ-หุรวด
- จ. ปลอด อานว ปะ-หุลอด

7. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. เสนง อานว สะ-เห่ง
- ข. เสนอ อานว สะ-เห่นอ
- ค. เสนา อานว สะ-เห่นา
- ง. เสนท อานว สะ-เน
- จ. เสนหา อานว สะ-เน-หา

8. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. สมาคม อานว สะ-มา-คม
- ข. สมัญญา อานว สะ-หุมัน -ยา
- ค. สมัชชา อานว สะ-มัด-ชา
- ง. สมาจาร อานว สะ-มา-จาน
- จ. สมรรถภาพ อานว สะ-มัด-ทะ-พาว

9. คำว่า "ฉลาด" อ่านว่า ฉะ-หลาด

เพราะเหตุใด ?

- ก. สะดวกในการออกเสียง
- ข. มีอักษรกลางเป็นหัวสะกด
- ค. มีอักษรสูงนำอักษรเดียว
- ง. ต้องการให้เป็นเสียงสามัญ
- จ. ไขกับสระ อา ซึ่งเป็นสระเสียงยาว

10. ข้อใดอ่านออกเสียงโดยใช้หลักต่าง

จากพวก ?

- ก. หนา
- ข. อยา
- ค. แหะ
- ง. ควาย
- จ. เขียบ

11. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. หรมาน อ่านว่า ทอ-ระ-บาน
- ข. ทรลักษณ อ่านว่า ทอ-ระ-ลัก
- ค. จันทรคุปต์ อ่านว่า จัน-หฺระ-คุบ
- ง. สุมุทฺรเจกีย์ อ่านว่า สะ-หฺมุค-ทะ-เจ-คีย์
- จ. อินทรวีเชียร อ่านว่า อิน-หฺระ-วิ-เชียร

12. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. แปรภ อ่านว่า ปะ-แหวก
- ข. ปรัชญา อ่านว่า ปรัถ-ยา
- ค. ปราชัย อ่านว่า ปะ-รา-ชัย
- ง. ปราการ อ่านว่า ปะ-รา-กาน
- จ. ประปราย อ่านว่า ปฺระ-ปฺราย

13. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. อินทรี อ่านว่า อิน-ชี่
- ข. อินทรีบ์ อ่านว่า อิน-ชี่
- ค. อินทรา อ่านว่า อิน-หฺรา
- ง. ทรชน อ่านว่า ทะ-ระ-ชน
- จ. ปริณฺญา อ่านว่า ปะ-ริน-ยา

14. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. โทมน์ส์ อ่านว่า โทม-มะ-นัค
- ข. หฤคโทรม อ่านว่า ชุค-โชม
- ค. ทรวคทรวง อ่านว่า ชวค-ชง
- ง. แทรกแซง อ่านว่า แซก-แซง
- จ. ทรามทราย อ่านว่า ซาม-ซาย

15. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. โส^รจ^จ อาน^วา โส^ค
- ข. โส^รง^ง อาน^วา สะ-โห^หร^รง^ง
- ค. แส^สร^รง^ง อาน^วา สะ-แห^หร^รง^ง
- ง. แส^สย^ยะ อาน^วา สะ-แห^หย^ยะ
- จ. แส^สร^รก^ก อาน^วา สะ-แห^หร^รก^ก

16. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. ส^มิ^{ติ} อาน^วา สะ-ม[ิ]ก^ก
- ข. ส^มา^บคิ^{คิ} อาน^วา สะ-มา-บ[ั]ค^ค
- ค. ส^มา^ชิ^ก อาน^วา สะ-มา-ช[ิ]ก^ก
- ง. ส^มา^ทา^น อาน^วา สะ-มา-ท^าน
- จ. ส^มา^นฉ^{ิน}ท^ท อาน^วา สะ-ห^มา^น-ฉ^{ิน}ท^ท

17. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. ท^รุ^ค อาน^วา ช[ุ]ค^ค
- ข. ส^รง^ง อาน^วา ส^ง
- ค. ท^รา^ม อาน^วา ช^าม^ม
- ง. เส^เร^รา อาน^วา เส^เา^า
- จ. โท^ทร^รม^ม อาน^วา โช^ม

18. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. ป^กคิ^{คิ} อาน^วา ปะ-กะ-คิ^{คิ}
- ข. พ^พคิ^{คิ} อาน^วา พ^ค-สะ-คิ^{คิ}
- ค. ก^กร^รณ^ณิ^ย อาน^วา กอ-ระ-ณ^ณิ^ย
- ง. ม^มร^รสุ^{สุ}ม^ม อาน^วา มอ-ระ-สุ^{สุ}ม^ม
- จ. ค^คม^มนา^นค^คม^ม อาน^วา คะ-มะ-นา-ค^คม^ม

- - - - -

แบบทดสอบเรื่องหลักการอ่าน

ฉบับที่ 2

1. ตัว ฤ ในข้อใดอ่านออกเสียง ริ ?

- ก. มฤคยู
- ข. มฤคก
- ค. หลุทัย
- ง. ศฤงคาร
- จ. คฤหาสถ์

2. ตัว ฤ ในข้อใดอ่านออกเสียง รี ?

- ก. นฤบดี
- ข. ปฤจณา
- ค. สันสกฤต
- ง. กฤชฎีกา
- จ. ปฤชฎางค์

3. ตัว ฤ ในข้อใดอ่านออกเสียง เรอ ?

- ก. คฤณ
- ข. ฤกษ
- ค. นฤคชน
- ง. กฤชณะ
- จ. หลุโนศ

4. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. ประวัติศาสตร์ อ่านว่า ประ-หฺวัศ-สาศ
- ข. ศาสนาจารย์ อ่านว่า สา-สะ-นา-จาน
- ค. อักษรศาสตร์ อ่านว่า อัก-สอ-ระ-สาศ
- ง. สามัคยาจารย์ อ่านว่า สา-มັก-คะ-ยา-จาน
- จ. ประกาศนียบัตร อ่านว่า ประ-กา-สะ-นี-ยะ-บัศ

5. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. เทศนา อ่านว่า เทศ-สะ-หฺนา
- ข. ศักราช อ่านว่า สัก-กะ-ราศ
- ค. ราชการ อ่านว่า ราศ-ชะ-กาน
- ง. สุภาพชน อ่านว่า สุ-พาบ-ชน
- จ. สรรพนาม อ่านว่า สัม-พะ-นาม

6. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. อมรา อ่านว่า อะ-มะ-รา
- ข. อรหัน อ่านว่า ออ-ระ-หั้น
- ค. นรชาติ อ่านว่า นะ-ระ-ชาศ
- ง. สรรคิก์ อ่านว่า สอ-ระ-สัศ
- จ. วรณช อ่านว่า วอ-ระ-นุศ

7. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. อักนี่ อ่านว่า อัก-กะ-นี
- ข. อาคมา อ่านว่า อาค-ตะ-มา
- ค. อัปภาค อ่านว่า อัป-ปะ-พาก
- ง. อาชญา อ่านว่า อาค-ชะ-ยา
- จ. อัปลักณห์ อ่านว่า อัป-ปะ-ลัก

8. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. มนพ อ่านว่า มน-คป
- ข. มนทา อ่านว่า มน-ทา
- ค. กุณทล อ่านว่า กุณ-ทน
- ง. มันพนะ อ่านว่า มั่น-ทะ-นะ
- จ. มั่นเพาะว อ่านว่า มั่น-เพาะ

9. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. จันทล อ่านว่า จัน-ทาน
- ข. บุนทริก อ่านว่า บุน-ทริก
- ค. มนทล อ่านว่า มน-ทน
- ง. บัณทิท อ่านว่า บัน-คิต
- จ. บินพชาติ อ่านว่า บิน-ทะ-ชาติ

10. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. กรรณิการ อ่านว่า กั่น-นิ-กา
- ข. บรรพสกริ์ อ่านว่า บับ-พะ-สะ-ทุรี
- ค. สรรพาวุธ อ่านว่า สั่น-พา-วุค
- ง. คีตกำบรรพ อ่านว่า คีค-ก่า-บัน
- จ. สรรพสามิต อ่านว่า สับ-พะ-สา-มิก

11. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. 3011 อ่านว่า สาม-พัน-สิบ-เอ็ด
- ข. 50001 อ่านว่า ห้า-หมื่น-เอ็ด
- ค. 111.1 อ่านว่า รอย-สิบ-เอ็ด-จุด-หนึ่ง
- ง. 231.21 อ่านว่า สอง-รอย-สาม-สิบ-เอ็ด-จุด-สอง-หนึ่ง
- จ. 501/31 อ่านว่า ห้า-รอย-เอ็ด-พัน-สาม-สิบ-เอ็ด

12. ข้อใดอ่านผิด ?

- ก. ร.พ. อ่านคำเต็มว่า โรง-พะ-ยา-บาน
- ข. กศ.บ. อ่านคำเต็มว่า กาน-สีก-สา-บัน-คิก
- ค. ร.ม.ช. อ่านคำเต็มว่า รัค-กะ-มน-ศรี-ชวบ-วา-การ-กระ-ทวง
- ง. หุคเกลาฯ อ่านคำเต็มว่า หุน-เกลา-หุน-กระ-หมอม-กะ-ห่วย
- จ. โปรคเกลาฯ อ่านคำเต็มว่า โปรค-เกลา-โปรค-กระ-หมอม

แบบทดสอบวิชาภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบหลักภาษา

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีคำถาม 74 ข้อ และมีเวลาทำเพียง 60 นาที ฉะนั้นนักเรียนควรรีบทำโดยเร็วให้ครบทุกข้อตามนั้นจึงจะได้คะแนนดี
2. คำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบทั้งสิ้น คือคำถามแต่ละข้อจะให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด เพียงคำตอบเดียวจาก ก. ข. ค. ง. หรือ จ. ที่ให้ไว้เมื่อ
นักเรียนเลือกใดคำตอบใดก็ให้ไปขีดเส้นหนาๆจนเต็มของสี่เหลี่ยมเล็กๆข้างอักษรนั้นของข้อนั้น
ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่างคำตอบข้อ ข. ดังนี้
ก. ☐ ข. ☒ ค. ☐ ง. ☐ จ. ☐
3. นักเรียนจงจำว่าจะต้องขีดตอบเพียงข้อเดียวเท่านั้น ถ้าข้อใดมีเกินหนึ่งขีดจะถือว่าข้อนั้นผิด
ถ้านักเรียนขีดตอบไปแล้วแต่ต้องการจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ก็ให้ขีดกากบาททับรอยเดิมเสียก่อน
ให้ชัดเจนทุกครั้งไป แล้วจึงคอยขีดตอบใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจาก ข. ไปเป็น
ง. ดังนี้
ก. ☐ ข. ☒ ค. ☐ ง. ☒ จ. ☐
4. ถ้าพบข้อใดยากก็จงเว้นข้ามไปทำข้ออื่นๆต่อไปก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงคอยย้อนกลับมาทำใหม่
นั่นคือ จงพยายามทำให้ครบทุกข้อ เพราะอาจมีข้อของง่ายอยู่ตอนหลังก็ได้
5. การเดาไม่ช่วยให้คะแนนดีขึ้นเลย นักเรียนควรคิดให้รอบคอบก่อนที่จะขีดตอบจึงจะดี
6. ถ้าใครสงสัยก็ให้ยกมือถามเสียแต่วันนี้ ไม่ตองกลัวครู เพราะถ้าครูสั่งให้ลงมือทำแล้ว
นักเรียนจะถามอะไรอีกไม่ได้
7. ต่อไปนี้เราจะได้เริ่มลงมือทำจริงๆ ให้นักเรียนเขียนข้อความต่างๆที่หัวกระดาษให้เรียบร้อย
แล้วคอยฟังครูต่อไป

จงพยายามตอบคำถามทั้ง 74 ข้อ นี้ให้ถูกต้องมากที่สุดในเวลา 60 นาที.

1. คำประสม วลี และประโยค มีลักษณะใดที่คล้ายกัน?

- ก. หน้าที่
- ข. ความหมาย
- ค. ประโยชน์
- ง. ต้นกำเนิด
- จ. การเรียงลำดับคำ

2. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง?

- ก. เราใช้กรรมนำหน้าประธานได้
- ข. ประโยคต้องประกอบด้วยวลีสองวลี
- ค. วลีเป็นส่วนหนึ่งของประโยค
- ง. เอกกรรมประโยคมีกริยาคำเดียวเพียงตัวเดียว
- จ. อเนกกรรมประโยคคือประโยคใหญ่ที่มีใจความสำคัญอย่างน้อย 2 ใจความ

3. ประโยคและวลีต่างกันตรงใด?

- ก. ความหมายของกลุ่มคำนั้น
- ข. การนำไปใช้ในการพูดจา
- ค. ชนิดของคำที่นำมาประกอบ
- ง. ความต่อเนื่องของเหตุการณ์
- จ. การเรียงลำดับตามชนิดของคำ

4. กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นบทกรรม?

- ก. ผมจะขยันเรียนให้มากยิ่งขึ้น
- ข. ฉันเห็นกรรมกรเหมืองแร่
- ค. ดอกมะลิเป็นดอกไม้ที่ฉันชอบ
- ง. กลุ่มนักเรียนกำลังเชียร์กีฬา
- จ. โรงเรียนราชสีมาเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

5. ข้อใดเป็นประโยคที่มีลักษณะต่างไปจากพวก?

- ก. เกิดอุบัติเหตุขึ้นในประเทศไทย
- ข. เราพร้อมใจกันไปเชียร์กีฬา
- ค. คนงานกำลังทำความสะอาด
- ง. นักเรียนคนหนึ่งสื่อเตรียมตัวสอบ
- จ. สภากาชาดส่งแพทย์ไปช่วยชาวชนบท

6. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับประโยค "เขาเห็นทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์" ไม่ถูกต้อง?

- ก. รักษาพระองค์ เป็นกริยาแท้ของประโยค
- ข. เขาเห็น เป็นภาคประธานของประโยค
- ค. ทหารมหาดเล็ก เป็นคำนามบอกหมวดหมู่
- ง. ทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ เป็นบทกรรม
- จ. พระองค์ เป็นบทขยายประธานของประโยค

7. ข้อใดกล่าวถึงประโยค "เมื่อชั่วโม่งที่แล้ว"

ครูสอนวรรณคดี " ใญ่ถูกทอง?

- ก. เมื่อชั่วโม่งที่แล้ว เป็นวลี
- ข. ครู เป็นบทขยายประธาน
- ค. สอน เป็น อกรรมกริยา
- ง. วรรณคดี เป็นบทขยายกริยา
- จ. ชั่วโม่งที่แล้ว เป็นบทประธาน

8. ข้อใดไม่เป็นบทขยายกริยา?

- ก. ฉันชอบคอกกุหลาบสีแดง
- ข. ส้มเป็นผลไม้ที่มีประโยชน์
- ค. วันอาทิตย์เป็นวันที่เด็กๆชอบ
- ง. นกพญาราชเป็นนักเรียนแพทย์
- จ. ธานีพร กรัยวิเชียร เป็นอดีตนายกฯ

9. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ?

- ก. เขามีใจชอบเจ้าหลอน
- ข. เธอไม่ไปกับเขาหรือ
- ค. วิทยายุทธ์บ้านหรือไม้
- ง. ท่านนั้นองชาย 2คนไซ้ใหม่
- จ. แม่หมกกำลังใจที่จะทำงานให้คุณ

10. ข้อใดเป็นประโยคคำถาม?

- ก. อะไรที่ขึ้นราคา
- ข. เธอจะทำยังงี้ก็ได้
- ค. ใครก็ชอบความสบาย
- ง. อย่าทำตัวเป็นมนุษย์เจ้าปัญหา
- จ. เธอจะขยันหมั่นเพียรไม่ไ้หรือ

11. ประโยคใดมีกริยาอยู่หน้าประธาน?

- ก. แมวร้อง เสียงดัง
- ข. สุนัขถูกรถยนต์ทับ
- ค. เขาอ่านหนังสือมาก
- ง. ฉันวางกีตาร์ไว้นบนเตียง
- จ. กุหลาบกำลังออกดอกสะพรั่ง

12. ข้อใดเป็นอเนกกรรมการประโยค?

- ก. เขาไม่ชอบทำงานหนัก
- ข. คุณลุง เป็นคนใจดีเหลือเกิน
- ค. เด็กหญิงคนนั้นมีตุ๊กตา 2ตัว
- ง. เขา เป็นลูกศิษย์คนโปรดของฉัน
- จ. ถึงแม้เขาจะร้อนเขาก็อดเสื้อไม่ได้

13. ประโยคใดเป็นอเนกกรรมการประโยค?

- ก. เขามาหาฉันทุกวันเสาร์
- ข. เขาตื่นนอนก่อนพระอาทิตย์ขึ้น
- ค. ฉันอดที่จะหวังลูกของฉันไม่ได้
- ง. ความสุขที่แท้จริงเกิดจากความสงบ
- จ. ฉันพบว่าสอนเธอเสมอแต่เธอไม่สนใจ

14. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับประโยค "เด็กไม่
อยากกินยา" ไม่ถูกทอง?

- ก. กินยา เป็นบทกรรม
- ข. ไม่ เป็นบทขยายกริยา
- ค. ประโยคนี้เป็นเอกกรรมการประโยค
- ง. ประโยคนี้เป็นประโยคปฏิเสธ
- จ. เด็ก ทำหน้าที่เป็นบทประธาน

15. "แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ เป็นนักมวยที่มีชื่อเสียง" ประโยคนี้ใจความสำคัญที่สุด?
- นักมวยของไทย
 - นักมวยที่มีชื่อเสียง
 - แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์
 - แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ เป็นนักมวย
 - แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ มีชื่อเสียง
16. ข้อใดกล่าวถึงประโยค "กรรมกรซุกดินถูกอันธพาลทำร้าย" ได้ถูกต้อง?
- กรรมกร เป็นบทประธาน
 - ซุกดิน เป็นบทขยายประธาน
 - ถูกทำร้าย เป็นภาคแสดง
 - อันธพาล เป็นบทกรรม
 - กรรมกรซุกดิน เป็นบทขยายกรรม
17. ข้อใดมีบทขยายกรรม?
- นกกำลังบินกลับรังของมัน
 - เด็กหญิงคนนั้นแถมเป็นพวง
 - อ้ายมั่ง เป็นคนรับใช้พระยาศรีฯ
 - เขา เดินทางจากเหนือสุดลงใต้สุด
 - หนูช่วยหยิบสมุดสีแดงบนโต๊ะให้ครูหน่อย
18. บทประธาน ทำหน้าที่คล้ายกับอะไร?
- ผู้แสดง
 - คนรับใช้
 - คนปรุงอาหาร
 - ผู้ประสานงาน
 - หัวหน้าครอบครัว

19. ข้อใดกล่าวถึงประโยค "ชาวเมืองนครราชสีมา ทั้งชายหญิงสู้รบกับพวกเจ้าอนุวงศ์อย่างกล้าหาญ" ไม่ถูกต้อง?
- ชาวเมือง เป็นบทประธาน
 - สู้รบ เป็นบทกริยา
 - พวกเจ้าอนุวงศ์ เป็นบทกรรม
 - นครราชสีมาทั้งชายหญิง เป็นบทขยายประธาน
 - อย่างกล้าหาญ เป็นบทขยายกริยา
20. ข้อใดกล่าวถึงประโยค "ครูประกาศผลการสอบประจำภาค" ไม่ถูกต้อง?
- ครู เป็นบทประธาน
 - ผลการสอบ เป็นบทกรรม
 - ประจำภาค เป็นบทขยายกรรม
 - ประกาศผลการสอบประจำภาค เป็นภาคแสดง
 - ผลการสอบประจำภาค เป็นบทขยายประธาน
21. ข้อใดกล่าวถึงประโยค "ฝนตกหนักอย่างไม่ลืมหื้มตา" ได้ถูกต้อง?
- ฝนตก เป็นบทประธาน
 - ตก เป็นบทกริยา
 - หนัก เป็นบทกรรม
 - ตกหนัก เป็นบทขยายประธาน
 - อย่างไม่ลืมหื้มตา เป็นบทขยายกรรม

22. ประโยคใดมีกรรมมารับ?

- ก. ฉันชอบเป็นครู
- ข. เขาเป็นนายอำเภอ
- ค. การโรงกำลังทำงาน
- ง. น้องกลับมาเมื่อวานนี้
- จ. เขาทำงานเหมือนลูกจ้าง

23. ข้อใดเป็นนามวลี?

- ก. ช่างฉันทึก
- ข. ถึงที่สุดแล้ว
- ค. เกาอันวมสี่แคง
- ง. นอนหลับเป็นกาย
- จ. ควณำนมบริสุทธ

24. ข้อใดเป็นสรรพนามวลี?

- ก. สมุดของผม
- ข. ที่พักของฉัน
- ค. ของเธอตนเอง
- ง. เราชาวนครราชสีมา
- จ. หน้ากากขาวหิปปี้ดำ

25. ข้อใดเป็นกริยาวลี?

- ก. แก่ประชาชน
- ข. น่ารักเสียควาย
- ค. แค่งบเงียม
- ง. สวยรูปร่างแปลก
- จ. ปลูกไว้ในกระถาง

26. ข้อใดเป็นวิเศษณ์วลี?

- ก. คึกแล้วนะ
- ข. ชอบเลี้ยงสัตว์
- ค. ตกเคลื่อนไปหมก
- ง. คลอตามบทบาท
- จ. ผ้าพื้นเมืองทางเหนือ

27. ข้อใดเป็นสันธานวลี?

- ก. คิดให้ถี่ก่อน
- ข. เหมาะสมที่สุด
- ค. แล้วจึงร้องเพลง
- ง. งามยิ่งกว่าเทพธิดา
- จ. ของเราแต่เถาก่อน

28. ข้อใดเป็นบุพบทวลี?

- ก. สมาคมกับ
- ข. เหนือขอบฟ้า
- ค. ทำควยเหล็ก
- ง. มาโดยรถไฟ
- จ. อาบเหงื่อต่างน้ำ

29. ข้อใดเป็นอุทานวลี?

- ก. เฮ้อ!ฉันเบื่อจริงๆ
- ข. ตายจริง!อำม้ง
- ค. ยุ่งจริงๆให้ตายสิ!
- ง. เพิ่งๆเสียงฟ้าผ่าตก
- จ. ช่างไวไฟเหลือเกิน

30. ข้อใดเป็นวลีชนิดเดียวกับ "คอยถามลอม" ?
- ชอมกุดะคร
 - จากน้ำเสียง
 - เด็กนิกเดียว
 - นักแข่งจักรยาน
 - กิจการงานส่วนตัว
31. ข้อใดเป็นวลีชนิดเดียวกับ "เรือนที่5" ?
- ก็เหลือเกิน
 - คำบดท้าว
 - คำเหมือนอีกา
 - ความทงสองข้าง
 - เสาะหาพุทธเจดีย์
32. ข้อใดเป็นวลีที่ต่างจากพวก?
- นางวิริยา
 - นกกระเรียน
 - ทำงานหนัก
 - ลักษณะแม่น้ำโขง
 - เสือใหญ่เมืองเพชรบุรี
33. กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นวลี?
- จินตนาการ เพลงเพราะจริงๆ
 - คุณหญิงโม เก่งกลาสามารถ
 - เจ้าเชียงใหม่ถูกจับ เพราะใจคนอง
 - เขาต้องการพบพาน เป็นการส่วนตัว
 - พลายงามบุตร ขุนแผนอาสาออกรบ
34. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดที่เป็นนามวลี ซึ่งทำหน้าที่เป็นบทกรรมของประโยค?
- ฉันชอบบ้าน เด็กหลังนั้น
 - เด็กคนนั้น ยืน เฝ้าบนตลอปี่
 - เขา ยิงธนูแม่นยำ กับ จับวาง
 - เขื่อนั่งอยู่ ข้างหลังคนใส่เสื้อลาย
 - ประชาชนต้อนรับพระองค์ท่าน เป็นอย่างดี
35. กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นบุพบทวลี?
- คน อ้วนตุ้ ตะเก็น ชา
 - ทหารต่อสู้ อย่างกล้าหาญ เพื่อชาติ
 - เครื่องประดับ แพงไม่สมควร แก่ราคา
 - ความขยัน ช่วยให้ประสบความสำเร็จ
 - นี่คือมนุษย์ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์
36. ข้อใดไม่ใช่วลี?
- ลูกไก่ตัวเล็ก
 - ผู้ทำความชั่ว
 - พื้นเมืองชอบกล
 - นางฉวีเหลือเกิน
 - เกิดนำทวมเมืองสิงห์
37. "งูพิษมีงกลากินหนู" กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้ทำหน้าที่อะไร?
- บทประธาน
 - บทกริยา
 - บทขยายกริยา
 - บทกรรม
 - บทขยายกรรม

38. "ฉันไปจังหวัดนครสวรรค์" ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นวลีชนิดใด

- ก. นามวลี
- ข. กริยาวลี
- ค. บุพบทวลี
- ง. วิเศษณ์วลี
- จ. สรรพนามวลี

39. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ในข้อ 38 ทำหน้าที่อะไรในประโยค

- ก. บทประธาน
- ข. บทกริยา
- ค. บทกรรม
- ง. บทขยายกริยา
- จ. บทขยายประธาน

40. ข้อใดเป็นวลีชนิดเดียวกับ "กรรมกรรมลำหับเจ้าฟ้าไชย"

- ก. มาที่ไถ่ยานะ
- ข. ไถ่เทาขอรับ
- ค. ไถ่ทนายแล้ว
- ง. อยาไมหนอยเลย
- จ. เหมือนไมรู้จักกัน

41. ข้อใดเป็นวลีชนิดเดียวกับ "ชอบคุณละคร"

- ก. พระคุณเจ้า
- ข. เบี้ยวเกินไป
- ค. คว้าความคึกถึง
- ง. ช่วยอะไรไม่ได้
- จ. ชาวบ้านบางระจัน

42. "สุนัขนอนใกล้ถนน" กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นวลีชนิดใด

- ก. นามวลี
- ข. กริยาวลี
- ค. บุพบทวลี
- ง. สันธานวลี
- จ. วิเศษณ์วลี

43. ข้อใดเป็นอุทานวลี

- ก. ไฟไหม้เจ้าชา
- ข. ไม่นั่นถึงโครม
- ค. เขอค่ายเสียแล้ว
- ง. ลืมหลืมตาชะมั้ง
- จ. เอ๊ะ/ใครหนีบสตางค์ไป

44. ข้อใดมีวิธีอ่านโดยออกเสียงพยัญชนะหลังตามระคับเสียงของอักษรสูง

- ก. โนท
- ข. เนอญ
- ค. แพนง
- ง. แสคง
- จ. เสมียน

45. ข้อใดอ่านผิด

- ก. พินทุ อ่านว่า พิก-สะ-นุ
- ข. คานกัณ อ่านว่า คาก-สะ-กัน
- ค. ลักษณา อ่านว่า ลัก-สะ-นา
- ง. กฤษณก อ่านว่า กริก-สะ-หนุ
- จ. โชนก อ่านว่า โค-สะ-นา

46. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. ปริยัติ อ่านว่า ประ-ริ-ยัก-ติ
ข. ปริเทวะ อ่านว่า ประ-ริ-เท-วะ
ค. ปริวรรค อ่านว่า ประ-ริ-วัค
ง. ปริยานุช อ่านว่า ประ-ริ-นา-นุช
จ. ปริธายก อ่านว่า ประ-ริ-นา-ยัก

47. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. คำรบ อ่านว่า คำ-รบ
ข. คำรับ อ่านว่า คำ-หฺรับ
ค. ส้ารวว อ่านว่า ส้า-หฺรวว
ง. กระลล อ่านว่า กระ-ลล
จ. กระลัด อ่านว่า กระ-ลัด

48. ชยะ อ่านว่า ชะ-หฺยะ ไม่อ่านว่า ชะ-ยะ เพราะเหตุใด?

- ก. เป็นคำตาย
ข. อ่านตามความนิยม
ค. เป็นคำที่ไม่มีตัวสะกด
ง. อักษรสูงนำอักษร เดียว
จ. สะกดในการออกเสียง

49. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. ประหลาด อ่านว่า ประ-หลาด
ข. ปรักฉิม อ่านว่า ปรัก-สะ-ฉิม
ค. ปรากฏคต อ่านว่า ปรากฏ-คต
ง. ปรักปรำ อ่านว่า ประ-หฺรัก-ปรำ
จ. ปรักหักพัง อ่านว่า ประ-หฺรัก-หัก-พัง

50. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. ทรรษา อ่านว่า หั้น-สา
ข. จรรยา อ่านว่า จัน-ยา
ค. อักคัคค อ่านว่า อัก-ตะ-กัคค
ง. สวรรคต อ่านว่า สะ-หฺวัน-คต
จ. อัปราชัย อ่านว่า อัป-ปรา-ไช

51. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. ฤทธิ อ่านว่า ริก-ทิ
ข. พฤษ อ่านว่า พริก
ค. พฤษณัย อ่านว่า พริก-ติ-นัย
ง. ทฤษชาติ อ่านว่า ทริ-กะ-ชาติ
จ. ทฤษฏี อ่านว่า ทริค-สะ-กี

52. ตัว ฤ ในคำ นฤมล ออกเสียง รี เพราะเหตุใด?

- ก. ประสมกับตัว ข
ข. เป็นคำเป็น
ค. เป็นคำ 3 พยางค์
ง. อ่านตามความนิยม
จ. เป็นคำที่มีตัวสะกด

53. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. ปรักขุา อ่านว่า ปรัก-ชะ-ยา
ข. จักแหลน อ่านว่า จัก-กะ-แหลน
ค. รอมร่อ อ่านว่า รอม-มะ-ร่อ
ง. อุตคคค อ่านว่า อุต-ตะ-คคค
จ. ตุ๊กตา อ่านว่า ตุ๊ก-กะ-ตา

54. คำ ฤ ในข้อใดอ่านออกเสียงไถ่ทั้ง ริ และ รี?

- ก. นฤจี
- ข. ทณฎี
- ค. คฤหบดี
- ง. ทณฐาติ
- จ. พฤทธิการณ

55. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. สัตวา อ่านว่า สัต-ตะ-วา
- ข. อัยการ อ่านว่า ไธ-ยะ-กาน
- ค. ชักเยอ อ่านว่า ชัก-กะ-เยอ
- ง. คุณหญิง อ่านว่า คุณ-นะ-หะ-พูน
- จ. อุปสมบท อ่านว่า อุบ-ปะ-สม-บถ

56. ข้อใดอ่านโดยให้หลักการอ่านแบบเดียวกับ "พิศณุ"?

- ก. เสมอ
- ข. จำรัส
- ค. เฉลี่ย
- ง. ปริมปรา
- จ. กรรเจียง

57. ราชนิก อ่านว่า ราก-ชะ-ทิ-ก ไม่อ่าน ราก-ทิ-ก เพราะเหตุใด?

- ก. เป็นคำแผลง
- ข. เป็นคำสมาส
- ค. เป็นคำราชาศัพท์
- ง. ขึ้นต้นด้วยอักษร เญว
- จ. เป็นคำที่มาจากภาษาอื่น

58. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. ปราสาท อ่านว่า ปรา-มาศ
- ข. เวชยันต์ อ่านว่า เว-ชะ-ยัน
- ค. สวรรคต อ่านว่า สะ-หวัน-นะ-คต
- ง. อัยยาศัย อ่านว่า อัก-ทะ-ยา-ไส
- จ. วิสวกรรม อ่านว่า วิท-สะ-วะ-กำ

59. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. ชลบุรี อ่านว่า ชน-บุ-รี
- ข. มินบุรี อ่านว่า มิน-นะ-บุ-รี
- ค. ชัยบาดาล อ่านว่า ไช-บา-ดาน
- ง. กบินทร์บุรี อ่านว่า กะ-บิน-บุ-รี
- จ. อุบลราชธานี อ่านว่า อุ-บน-ราก-ชะ-ทา-นี

60. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. สุนทร อ่านว่า สุน-ทะ-รี
- ข. อรรถกถา อ่านว่า อัก-กะ-กะ-ถา
- ค. หัตถกรรม อ่านว่า หัต-ทะ-กำ
- ง. สุนทรพจน์ อ่านว่า สุน-ทอน-พถ
- จ. พุทธบุคคล อ่านว่า พุท-ทะ-บุค-คน

61. ข้อใดอ่านผิด?

- ก. พุทธทรัพย์ อ่านว่า พุท-ชัย
- ข. ธนบัตร อ่านว่า ทะ-นะ-บัตร
- ค. กดเม็ค อ่านว่า กน-ละ-เม็ค
- ง. ลักขณ อ่านว่า ลัก-กะ-เพก
- จ. อัมพาท อ่านว่า อำ-มะ-พาท

62. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ?

- ก. 211 อ่านว่า สอง-ร้อย-สิบ-เอ็ด
- ข. 15.35 อ่านว่า สิบ-ห้า-จุด-สาม-ห้า
- ก. 47/61 อ่านว่า สี่-สิบ-เจ็ด-ทับ-หก-สิบ-เอ็ด
- ง. 99101 อ่านว่า เก้า-หมื่น-เก้า-พัน-หนึ่ง-ร้อย-เอ็ด
- จ. 701.0171 อ่านว่า เจ็ด-ร้อย-เอ็ด-จุด-ศูนย์-หนึ่ง-เจ็ด-หนึ่ง

63. จากคำประพันธ์

"หลังเลงลีลาศเท่า เต็มพณท์"
สระพริ้งพริะพริคิน คินมา"

คำที่ขีดเส้นใต้อ่านออกเสียงอย่างไร ?

- ก. พริน
- ข. พริน
- ก. พริค
- ง. เพรา
- จ. เพริน

หน้า 9.

64. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดอ่านไม่ถูกต้องตามหลักการอ่านคำประพันธ์ ?

- ก. ไคพังค่างนำอุมฤต(อะ-นะ-ริค)
ชโอมจิตโสทรกเศราบรรเทหาหยา
- ข. อันพระธรรมคัมภีร์ที่ประพฤ
เหมือนน้มนรสอมฤต (อะ-นะ-ริค)
- ค. ราชขอเคารพณวิวันท(อบ-พิ-วัน)
ระลึกคุณอนันต
- ง. จันทร(จัน) จรกระจาง
นิวพรรณนางอย่างจันทร
- จ. ก้อนทรงฤทธิวิคฺจรก(บิก-คุ-รง)
ของถูกรัก

65. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ?

- ก. ป.ล. มาจากคำเต็มว่า ปัจฉินฉิฉิต
- ข. ป.ม. มาจากคำเต็มว่า ประโยคสุริยัม
- ก. ส.ส. มาจากคำเต็มว่าสภาฐานแพนราษฏร
- ง. บ.ช.ส. มาจากคำเต็มว่าบัณฑิตชนสงจำจัก
- จ. ร.ศ. มาจากคำเต็มว่า รัตนโกสินทร์ศก

คำชี้แจง

จากข้อ 66 ถึง 70 เป็นคำถามเกี่ยวกับชนิดและหน้าที่ของวลีในประโยค ให้
นักเรียนพิจารณาจากคำที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละข้อว่าเป็นวลีชนิดใด และมีหน้าที่อะไรใน
ประโยค แล้วไปหาคำตอบในกระดาษคำตอบ โดยยึดหลักดังนี้.

1. ถ้าเป็นนามวลี และทำหน้าที่เป็น บทประธาน ให้ตอบข้อ ก.
2. ถ้าเป็นนามวลี และทำหน้าที่เป็น บทขยายประธาน ให้ตอบข้อ ข.
3. ถ้าเป็นกริยาวลี และทำหน้าที่เป็น บทกริยา ให้ตอบข้อ ค.
4. ถ้าเป็นกริยาวลี และทำหน้าที่เป็น บทขยายประธาน ให้ตอบข้อ ง.
5. ถ้าเป็นกริยาวลี และทำหน้าที่เป็น บทกรรม ให้ตอบข้อ จ.

66. ผู้หญิงแต่งตัวสวยงามๆเดินมา 67. ฉันไม่ชอบเล่นการพนัน
68. เขากำลังพูดอยู่ 69. นกสีชมพูเกาะบนกิ่งไม้ 70. นายวิทย์ปลัดอำเภอหนุ่มเป็นคนขยัน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อ 71-74

1 ก่อนเขา 2 พี่น้องเล่นหมาไปอยู่ พอเห็นน้องอานขึ้นมาขึ้นเท่านั้น พี่น้องรีบเอา
3 นิ้วโป้งออกจากปากขึ้นไปแะนิ้วโป้งของน้องอานทันที แต่ต้องแะไว้นานกว่าปกติ เพราะ
4 น้องอานง่วงนอน

จากข้อความที่กำหนดให้ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เห็นว่าถูกต้องเหมาะสมที่สุด
โดยยึดหลักต่อไปนี้

1. ถ้าเป็นข้อความที่ 1 ให้ตอบข้อ ก. 2. ถ้าเป็นข้อความที่ 2 ให้ตอบข้อ ข.
3. ถ้าเป็นข้อความที่ 3 ให้ตอบข้อ ค. 4. ถ้าเป็นข้อความที่ 4 ให้ตอบข้อ ง.
5. ถ้าเป็นข้อความที่ 5 ให้ตอบข้อ จ.

71. ข้อความใดเป็นประโยค ? 72. ข้อความใดเป็นบุพบทวลี ?
73. ข้อความใดเป็นวิเศษณ์วลี ? 74. ข้อความใดเป็นสันธานวลี ?

ขอในทำได้อีกไม่แพ้ใคร.

ผลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

บทคัดย่อ

ของ

บุญชู ไทจิตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๑

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาถึงผลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520 ของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 82 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 6 ฉบับ แบบทดสอบรวม 1 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีการทดสอบย่อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มี การทดสอบย่อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การทดสอบความเป็นไคยปกติของการแจกแจงของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่า การแจกแจงของคะแนนเป็นไคยปกติ นั่นคือ การทดสอบย่อยไม่มีผลทำให้การแจกแจงของคะแนนเบี่ยงไปทางลบ

THE EFFECTS OF FORMATIVE TEST ON
ACHIEVEMENT OF M.S.I STUDENTS IN THE
"STRUCTURE OF THE THAI LANGUAGE"

ABSTRACT

BY

BOONCHOO PHAIJIT

Presented in partial fulfilment of requirements
for the Master of Education Degree
Sri Nakharinwirot University
March, 1978

Abstract

The purpose of this study was to study the effects of the formative tests on the Structure of the Thai Language Achievement. Eighty-two students from M.S.I of Rachasima Wittayalai were used as the samples. These students were separated into two groups, one was experimental, the other was control group. Six formative tests were used as the experimental tools, and summative test used as the data collecting tool :

The analysed data showed:-

1. The experimental group attained significantly higher score than control group at .01 level.

2. Test for goodness of Fit was used to compare the experimental group distribution with a normal distribution. The results showed no significant difference.